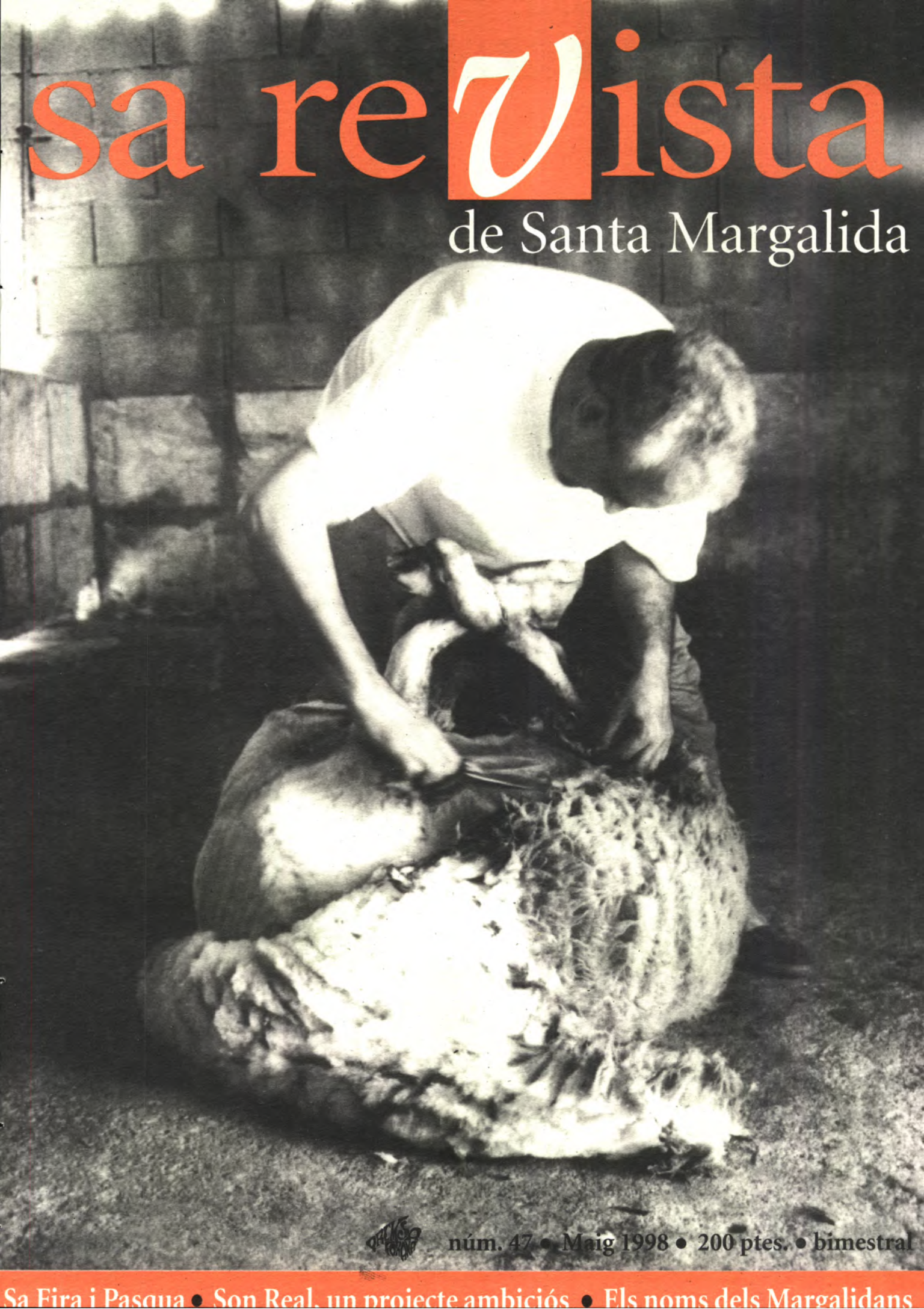




sa re7ista

de Santa Margalida



núm. 47 • Maig 1998 • 200 ptes. • bimestral

Sa Fira i Pasqua • Son Real, un projecte ambiciós • Els noms dels Margalidans

MICRA



Almera



Primera



MAXIMA QX



SERENA



TERRANO II



200SX



VEN A
CONducIR
VEN A
DISFRUTAR

MICRA	desde	1.064.000	PTAS.
ALMERA	desde	1.507.000	PTAS.
PRIMERA	desde	2.265.000	PTAS.
SERENA	desde	2.398.000	PTAS.
TERRANO II	desde	3.047.000	PTAS.
MAXIMA QX	desde	4.051.000	PTAS.
200 SX	desde	4.683.000	PTAS.

*P.V.P. Recomendados (IVA, Impuesto de Matriculación -excepto Serena-, Transporte, Nissan Assistance y Promoción incluidos, según modelos. PRIMERA: Sobrevvaloración incluida.) en Península y Baleares. Para vehículos en stock. MICRA Y ALMERA: Plan Prever según condiciones del Gobierno incluido.



Garantía total
3 años o 100.000 km
y 6 años anticorrosión



Conduce y Disfruta

COVEAUTO S.L.

Exposición y Venta: Tel./Fax: 52 39 94
Móvil. 908 83 83 05 • Taller: Tel./Fax 85 60 79
Miguel Ordinas, 7 • STA. MARGALIDA

La cultura a Santa Margalida

A un dels extraordinaris dels diaris amb motiu de la Fira, ens va cridar l'atenció la diversitat de projectes culturals que s'han posat en marxa a la Vila. Des d'aquestes mateixes pàgines, en repetides ocasions hem dedicat la nostra atenció al tema de la cultura margalidana, a la vista està per a qui en tenguí dubtes i ho vulgui comprovar, per això no és d'extranyar que volguem dedicar un comentari al fet que ens ocupa.

Ens sembla altament positiu que els projectes culturals duits a terme per l'anterior equip de govern del nostre ajuntament i d'altres encetats i no conclosos, tenguin ara una continuïtat a més de projectes de noves realitzacions, per part de l'equip que governa actualment. Si hem de donar alguns exemples podrien ser la restauració del Pou d'Hero, l'inici de restauració i conservació de la necròpolis de Son Real, el suport de l'Ajuntament a la restauració de l'església Parroquial, l'any dedicat a Joan Mascaró, la restauració de la imatge de Santa Mar-

galida i, darrerament l'ambiciós projecte de fer de Son Real un importantíssim parc arqueolò-



gic, a tot això hi podem afegir un grapat de publicacions, escola d'adults i altres actuacions que han dinamitzat i continuen dinamitzant la vida cultural margalidana.

Però, pensam que la cultura d'un poble no ha de ser patrimoni de tal o qual ajuntament o

...pensam que la cultura d'un poble no ha de ser patrimoni de tal o qual ajuntament o d'un determinat partit

d'un determinat partit, sinó un compromís dels polítics, siguin del signe que siguin, amb el seu poble, per tal de preservar el patrimoni, la identitat i la història del poble que els ha elegit. Ningú no s'hauria de creure ni dipositori ni salvador de la deixa cultural d'aquest mateix poble. I deim això perquè som conscients que alguns dels projectes que s'han començat o estan a punt de començar, s'han de portar a terme a llarg termini i els canvis que sofreix habitualment el panorama polític margalidà no haurien de ser un obstacle per a la realització d'aquests o de futurs projectes.

Sols demanàriem que l'actual ajuntament, i els que es puguin formar en el futur, es prenguin tant d'interès en la cultura com es prendrien, posem per cas, amb la construcció d'un poliesportiu, la requalificació d'uns terrenys, la construcció d'una residència pels vells o la urbanització d'una part del territori. Que no sigui com cert regidor, d'un poble ben proper que, davant la possibilitat d'entrar a formar part de l'equip de govern, a la pregunta del batle: "Quina àrea de govern vols?" li va contestar: "No em donis la de cultura".

Redacció



LIMPIEZAS URBANAS
DE MALLORCA, S.A.

C/. Juan Monjo March, 42
Tels. 52 30 07 - 52 35 92

SANTA MARGALIDA

RESTAURANT - BAR



NOCES
COMUNIONS
MENU DIARI

Ctra. Manacor - Inca, Km. 9 - Tel 83 02 46 - PETRA - **LOCAL CLIMATITZAT**

FERRETERIA & DROGUERIA



PLAÇA S'ABEURADOR, 10
TEL - FAX 52 34 75
SANTA MARGALIDA

ISABEL GARAU, 27-B
TEL. 85 05 24
C'AN PICAFORT

Visita al President de la RASD

EL President de la República Àrab Saharaui Democràtica, **Mohamed Abdelaziz**, va visitar les Illes Balears, i les associacions: Delegació del **Front Polisàrio**, Associació d'**Amics i Amigues del Poble Saharaui** i l'Intergrup Parlamentari "**Pau al Sahara**", organitzaren una sèrie d'actes als quals hi assistiren els membres del Comitè de Santa Margalida d'Amics del Poble Saharaui. Els actes als quals hi va assistir el Comitè local foren una reunió amb el President, al Bar Diplomàtic de Palma i un acte públic a la seu del Consell Insular de Mallorca. Els integrants del Comitè margalidà, volien fer patent així els seu suport al President davant el referendun d'autodeterminació del poble saharià.

Lluís Llac a les festes de Santa Margalida

Les festes de la nostra Patrona, que molts anys, en comparació amb les de la Beata, pequen per un poc magroses, enguany estan en condicions de poder donar la bona notícia d'una actuació de vertadera categoria: la del cantant català **Lluís Llac**. Si l'any passat gaudirem de l'actuació de **Raimon**, enguany tornarem a tenir una de les primeres figures de la cançó catalana de tots els temps. Aquesta actuació es farà per Santa Margalida davant la impossibilitat que l'artista pugui venir per la

Beata. I si això no bastàs per donar categoria a la festa, l'endemà d'aquest esdeveniment actuarà el magnífic conjunt musical menorquí: **Ja t'ho diré**. Que és actualment un dels màxims exponents del rock en català. Vertaderament, pensam que no es pot demanar més, ja veurem que passa a l'hora de pagar-ho.

Altra vegada el canvi de nom dels carrers

El fet que els plens municipals hagin canviat de periodicitat, ara cada dos mesos, no ens permet saber si al que es celebrarà properament s'hi durà el tema que ja coeja del canvi de nom d'alguns carrers de la Vila. La circumstància que l'Obra Cultural Balear de Santa Margalida fes una petició en aquest sentit a l'Ajuntament, ens fa que ho recordem a la publicació de cada revista, fins que s'aprovi el canvi o s'expliquin els motius pel seu rebutjament.

Bicicletes a Son Serra

Com cada any, enguany és el cinquè, també el mes d'abril ens ha duit la diada de les bicicletes fins a Son Real, amb un bon dia per gaudir d'una passejada, un plat de paella i una estona de festa. Potser hi ha anat manco gent que l'any passat, sempre hi ha imponderables que tiren per terra tots els càlculs previs: primeres comunions, el viatge dels

components de la banda de música i fins i tot un partit del Mallorca. Però segur que la gent que hi va assistir s'ho va passar bé i amb ganes de tornar-hi l'any que ve, si l'Ajuntament, la comissió de festes o qualsevol altra entitat es decideix a tornar-ho a organitzar.

Joan Garau Capó, premiat

L'alumne d'ESO de l'Institut de Santa Margalida, **Joan Garau Capó**, que ja va ser el guanyador del concurs del cartell de la Fira de Santa Margalida d'enguany, ha estat també el guanyador del certamen pel disseny de la mascota de l'Hospital Comarcal de Manacor. Un altre èxit important per a un novell artista margalidà. Enhorabona.

Les primàries al PSOE

A les eleccions primàries per elegir el candidat que ha d'encapçalar el Partit Socialista a les properes eleccions generals de l'estat espanyol, el resultat a l'Agrupació Socialista de Santa Margalida ha estat el següent:

Nombre de votants: 32

Vots emesos: 29

Josep Borrell: 25 vots.

Joaquín Almunia: 4 vots.

Hem de dir que la victòria de Borrell a l'agrupació del nostre municipi ha coincidit amb el resultat que s'ha donat finalment a tot l'estat espanyol.■

La Fira que ja no serà d'Abril

LA XV Fira de Santa Margalida, la que ara podrem anomenar del Ram, si les coses no canvien, va ser un èxit, més o manco com la d'anys precedents, cosa que ja s'està convertint en norma a la Vila. La participació d'un nombre important d'expositors, punts de venda, cotxes

antics, cotxes moderns, bestiar de tota casta i animals exòtics, exposició dels alumnes de l'escola d'adults i de mestres artesans, maquinària agrícola, diverses exposicions i actes culturals, contribuïren a donar-li relleu. Cal destacar que enguany "Sa Revista de Santa Margalida i la de Can Picafort hi feren acte de presència, en una de les dues parades del grup "El Turó del Drac. La participació dels margalidans i de molta gent de fora poble que visitava la Fira, contribuïren a l'èxit de la diada.

Sembla que la premsa autonòmica va trobar en falta la presència de polítics forans, si hem de dir la veritat, nosaltres no. Es destaca l'absència del President **Matas** i de la omnipresent **Maria Antònia Munar**, per compromisos adqui-

rits anteriorment, si que sembla que hi era el Vicepresident del CIM, **Francesc Triay**. Vertaderament, als polítics els va bé deixar-se veure i retratar-se als actes multitudinaris -fires, processons i oficis de Setmana Santa, festes en general, dinars de la 3^a Edat i d'altres- que per altra banda poden ser multitudinaris i ben lluits sense la presència dels polítics. Vaja, que ja vendran l'any que ve, si Déu ho vol, que és any d'eleccions, encara que s'hagin de fer bocins.

La fira nº XV és una fita destacable atenent a la seva consolidació, ara, salvada la coincidència amb la de Muro i amb la festa de Pasco, espererem que la Fira de Santa Margalida pugui complir un bon grapat d'anys més, amb tanta o més salut i participació com enguany. ■

Redacció



**ASSESSORIA EMPRESARIAL
i DE GESTIÓ OLIVER, S.L.**

Plaça de la Vila, 36 - 07450 SANTA MARGALIDA
Tel. 52 34 08 - 52 38 04 - Fax 52 38 04

ASSESSORIA FISCAL - COMPTABLE - SERVEIS INTEGRALS A EMPRESES
DECLARACIONS DE RENDA, PATRIMONI I SOCIETATS - COMPTABILITATS
ASSEGURANCES - GESTIONS I TRAMITACIONS EN GENERAL

Setmana Santa i Pasqua

RES mas-

sa nou no podríem dir de les festes de Setmana Santa i Pasqua que no ho hàgim dit en anys anteriors, sols destacar que la força que havien pres aquestes festes, posant-les a un notable nivell, se segueix mantinguent i en alguns detalls millorant, tot i que sempre queden aspectes per millorar com pot a ser, per exemple, la descoordinació de les processons, això per dir qualche cosa.

L'assistència a les funcions religioses dels dijous i divendres i a les processons és més que destacable i, sobretot, la quantitat de gent que omplia el temple parroquial, bellament engalanat, a l'ofici del matí del diumenge de Pasqua, on vertaderament es posava de manifest el goig d'una festa importantíssima pel món cristià i el manteniment d'una tradició ben arrelada dins Mallorca, que pensam

que hauria estat una llàstima llevar-li protagonisme fent-la coincidir amb la Fira.



A destacar: l'esforç de les distintes confraries de penitents, de la banda de música, del coro parroquial i de totes les persones que d'una manera o altra han contribuït als diversos actes i la presència de les autoritats municipals que hi assisteixen de

“motu proprio”, ja que ara no és com en temps d'en Franco que hi eren convidats oficialment per la parròquia.

I per acabar, un apunt: després de l'ofici del diumenge de Pasqua es va fer el que podríem dir l'estrena del nou himne de la Vila, Sor Tomasseta, amb reaccions diverses per part dels assistents, però sembla que amb una acceptació majoritària, cosa que ens pareix normal que cadascú es manifesti segons el seu criteri. Si que volem fer notar, ja que parlem d'himnes, que també s'hauria pogut tocar la Balenguera, i les manifestacions potser també haurien estat diverses, amb una acceptació majoritària.

Nota: La Parròquia de Santa Margalida us recorda que si algú té interès en formar part del Consell Parroquial de Pastoral, que vagi a donar el seu nom al Rector, ja que per a les tasques que s'han de dur a terme es sol·licita la necessària col·laboració de tots. ▀



GESTORIA ADMINISTRATIVA

SEBASTIÁN PASTOR PERELLÓ

ADMINISTRACION DE EMPRESAS

ASESORIA: FISCAL • CONTABLE
LABORAL • INFORMATICA
SEGUROS

Costa i Llobera, 26-B • CAN PICAFORT
Tels. 971 85 00 66 / 971 85 00 38 • Fax 971 85 10 86



HERTORRES, S.L.
CONSTRUCCIONS

C/. Lluna, 2 - STA. MARGALIDA
Tels. 52 31 03 - 52 32 89 - 52 30 36

Més teatre!

QUI ens ho havia de dir? a la Vila hem passat, en uns pocs anys, des de l'incombustible i inevitablement car, Xesc Forteza per les festes de la Beata i prou, a tenir una oferta teatral, sinó exquisida, si almanco variada i entretinguda, que ens posa en contacte amb un gènere que el públic de Santa Margalida sap apreciar i bé que ho demostra amb la seva assistència a les funcions que se li ofereixen.

Primer fou l'actuació del grup "**Pometes**", a qui molts de



nosaltres ja coneixiem ja que actuaren l'any passat per les festes de Can Picafort, que ens va fer passar una estona molt divertida.

Dies després, i amb motiu de la Fira, el ja veterà grup de teatre "**Hero**", ens va oferir l'obra de Martí Mayol, "**El sogre de**

madò Rosa", una obra de tall costumista, divertida i entretinguda que va ser interpretada amb una bona qualitat, tant pel que fa a la interpretació com a la cura dels detalls que l'envoltaven, no hi ha dubte que el grup "**Hero**" va a més a mesura que va fent representacions, ja son molts d'anys d'experiència;

llàstima que no es decideixi a emprendre aventures de més volada.

I per no perdre l'embranchida, el grup que en diuen de l'Obra Cultural, va interpretar, el divendres dia 17 d'abril, l'obra original de Vicenç Torres Salas, "**Ara arriba Monsenyor**", divertidíssima obra, marcadament còmica que els actors i actrius que la posaren en escena varen saber concretar encertadament, oferint al públic marginalidà que omplia el poliesportiu, l'oportunitat de gaudir d'una entretinguda vetlada de la qual en sortiren ben satisfets.

Esperem que l'activitat teatral a la Vila no decaigui sinó que vagi en augment.■

R.B.

Un projecte ambiciós

UNA iniciativa de l'Àrea de Cultura de l'Ajuntament de Santa Margalida pot significar, d'una vegada i per a sempre, la rehabilitació, conservació i difusió de l'àrea de la **necròpolis de Son Real** i de l'espai que l'envolta, d'un gran valor ecològic i paisatgístic.

primer protegir la necròpolis i el seu entorn de les agressions abans esmentades, segon, i donada la seva importància, difondre el seu coneixement i propiciar-ne el seu gaudi, tant pels membres de la nostra Comunitat, com també integrar-lo dins l'oferta turística, tan im-

prehistòria de la UIB, director de l'excavació i restauració de Son Real, **Joan Santmartí**, el professor de didàctica de les Ciències Socials de la Universitat de Barcelona i especialista en la difusió i promoció d'elements patrimonials, **Joan Santacana**.



Segons ens va explicar **Antoni Mas**, la necròpolis, d'una gran importància arqueològica, pateix dos tipus de problemes: primerament, l'agressió humana i segon l'erosió marina. L'estat d'abandonament d'aquell indret era ben patent, fins que fa dos anys, Ajuntament i Consell Insular de Mallorca, iniciaren la seva restauració, començant per l'Illa dels Porros, però continuant la necròpolis exposada a qualsevol tipus d'agressió.

El projecte que es mira de posar en marxa té per objectius:

portant pel nostre municipi. Respectant d'una manera escrupulosa l'espai natural, especialment protegit, en el que s'ubica el jaciment i amb el qual forma un conjunt molt atractiu.

A la reunió hi assistiren, a més del Batle de Santa Margalida, representants de Cultura i Patrimoni del Consell Insular de Mallorca, de la Conselleria de Cultura del Govern Balear, de la Conselleria de Medi Ambient, la presidenta dels hotelers de Can Picafort, **Sebastiana Moranta**, el professor titular de

A la reunió es va discutir, escoltant les opinions dels tècnics, les possibles i distintes actuacions que es podrien dur a terme a Son Real i la implicació, començant per l'Ajuntament, de les distintes entitats presents. Vertaderament es tracta d'un projecte en certa forma ambiciós, però al nostre parer perfectament realitzable, que podria donar al municipi de Santa Margalida una rellevància notable i un atractiu important afegit a l'oferta turística. Després d'escoltar el professor **Santacana**, no hi ha dubte que el projecte es presenta vertaderament engrescador i, el que és molt important, perfectament viable. És ver que hi ha que resoldre una sèrie de problemes, començant pels de finançament i acabant per la preservació de l'entorn, però que no hi ha dubte que amb la voluntat i l'esforç de totes les parts interessades es pot portar endavant. Els resultats que podrien derivar-se pagarien en escreix l'esforç invertit.■

Redacció



"la Caixa"

Plaça de la Vila • Santa Margalida



SYP

MÉS A PROP DE CA VOSTRA!!

Al Carrer Jon Monjo March de Santa Margalida

COM deu saber tothom, l'agrupament escolta Turó del Drac ja té sis anys d'existència. Han estat i són sis anys de feina pel jovent del nostre poble. Ha estat temps abundantment per a què el local del

gant totsols pel carrer. Els monitors i integrants de l'agrupament, per dur a terme aquesta tasca, hem rebut prèviament uns coneixements i una metodologia propis del Moviment Escolta i Guiatge de Mallorca

resoldre aviat- que ens ha costat molt posar-lo decent, però que té l'avantatge d'estar situat a la forana del poble, a un lloc espaiós, just devora una plaça i amb una vista excepcional. Cada dissabte, ben segur que

Adeu! Carrer Major

nostre agrupament hagi passat per quatre llocs distints; de tots ells en servam il·lusions, records, anècdotes, qualche decepció i, sobretot, moltes satisfaccions. Tanmateix, si hi ha hagut un indret que hagi estat el nostre local per excel·lència ha estat el darrer: el del carrer Major, que enguany abandonam. Sabem cert que de vegades hem estat uns veïnats

una mica molestos, cada dissabte horabaixa hi havia renou, corregudes, bulla, avalot, moltes de rialles... però tots sabíeu que la nostra era una feina altruïsta i que els al.lots, perquè són al.lots, no tenen aturall.

La gent de l'agrupament intentam que els infants i al.lots puguin alliberar la seva energia en excursions, jocs i altres activitats de caire positiu, que els permetin adquirir tot un conjunt de valors que difícilment podrien fer-se seus ju-

que està integrat per setze agrupaments a més del nostre. Això és el que feiem cada dissabte al local del carrer Major, aquest que en el principi de curs hem deixat per traslladar-

al carrer de les Vinyes han arribat el renou, la bauxa, l'al.lotea, les cançons, les camises de color de cada unitat i els "foularts" (triangles de tela de color, diferent a cada agrupament, que es du pel coll com si fos un mocador de pagès).



nos cap al nou local del carrer de les Vinyes. Volem demanar disculpes als veïnats del carrer Major per totes les molèsties que els haguem pogut causar durant tot aqueix temps, com també agrair-los la seva paciència i el seu bon humor (el carrer major ara estarà més tranquil, però també una mica més esmorteït, o no?).

Ja fa set mesos que som al carrer de les Vinyes, al nou local. Un local amb mancances - que esperam que s'acabin de



Aquesta vegada ens toca demanar disculpes a la gent del carrer de les Vinyes: mirarem d'evitar qualsevol casta de molèstia, sabem que no basta demanar disculpes.

Aprofitam també l'ocasió per demanar la col·laboració i el suport de tot el poble de la Vila, pensau que feim feina per fer poble. Gràcies per endavant!■

A. E. Turó del Drac

Gent Major

Viatge per terres de Catalunya i l'antic Regne de Mallorca

L'ASSOCIACIÓ margalidana de gent major, "**Hero**", va realitzar no fa massa, un viatge de quatre dies per terres de Catalunya i pel que en temps passat fou l'antic Regne de Mallorca, terres del Llenguadoc-Rosselló, viatge d'un marcat caracter històric, subvencionat pel Consell Insular de Mallorca i lligat amb una sèrie de conferències, sobre els Reis de l'esmentat Regne de Mallorca que es donaren a Santa Margalida.

Des de **Barcelona** i quasi travessant Catalunya de part a part, el monastir de **Poblet**, a la conca del **Barberà** i proper a la **Serra de Prades**, va esser la primera aturada important, per mostrar-nos la grandesa austera, treballada durant 8 segles, del monastir cistercienc on hi reposen alguns dels reis de Catalunya-Aragó, entre ells el nostre Conquistador Jaume I.

Entre vinyes, planures immenses i restes de romànic per tot arreu, anàrem a travessar el tunel del Cadí, ja en els Pirineus, i arribàrem a la **Cerdanya** catalana, visitàrem **Puigcerdà**, **Llívia**, on s'hi troba l'apotecaria més antiga d'Europa, i ferem nit a **Bellver de Cerdanya**.

L'autocar on viatjàrem el pri-

mer dia ens va donar uns quans sobresalts per culpa d'un amotidor, el canviaren per un altre i empenguerem viatge de bell nou cap a la **Collada de Tosses**, ja de ple en els Pirineus, fins arribar a la **Molina**, important estació d'esquí, amb neu abundant que va jugar una mala passada a dues de les nostres passatgeres, de conseqüències no massa greus. Després de l'im-



presionant paisatge dels Pirineus a 1.700 metres d'altària i el pintoresquisme de la **Vall de Ribes**, vorejant el riu Ter, arribam a **Ripoll**, on tenim ocasió de visitar la meravella del Monestir de Santa Maria de Ripoll, segona lliçó d'història, amb una portalada romànica increïble i la tomba del primer Comte de Catalunya, Guifré el Pelós.

De la resta de la jornada fins arribar a **Roses**, cal destacar la visió del poble de **Castellfolit**

de la **Roca**, enlairat sobre una gran roca bassàltica i encerclat pel riu Fluvià, i la meravella del poble de **Besalú** que ens va transportar a la plena època medieval, amb els seus edificis romànics, carrers estrets, places porticades i, sobretot, l'emblemàtic pont sobre el riu Fluvià que ens va transportar 800 anys enrera.

Feim nit a **Roses**, a l'Hotel Sant Marc, a una urbanització de nom Santa Margarida.

Els dos dies següents visitàrem, ja en territori francès, **Montpeller**, ciutat de 190.000 habitants, on hi va néixer el Rei en Jaume I, visitant la Facultat de Medicina, la catedral de Sant Pere i diversos indrets d'aquella hermosa ciutat que un temps va formar part del Regne de Mallorca. Allà ens va extranyar una mica el menjar francès i que un café a un bar qualsevol costàs 250 pessetes.

El darrer dia la visita fou a la

ciutat de **Perpinyà** de 114.000 habitants, on s'hi troba el palau dels Reis de Mallorca, construcció dels segles XIII i XIV, bastant ben conservat, la visita del qual fou una altra lliçó d'Història prou interessant. Donant voltes per la Ciutat encara podrem trobar vestigis del seu passat català: la senyera onejava en alguns edificis, algunes persones encara parlen la nostra llengua i uns panells explicatius vora els monuments més importants estan escrits en distints idiomes, entre ells el català.

Cap a **Barcelona** un altra cop i final d'un interessant i inoblidable viatge amb una agradable companyia. ▀

R.B.



El dia 4 d'abril, es va celebrar una missa a la Parròquia i un dinar al Restaurant l'Alqueria amenant ambdós actes la tuna "Reina Sofia".

.....
L'Associació "Hero" celebra el seu XV Aniversari
.....

L'ASSOCIACIÓ "Hero" va celebrar el seu aniversari amb una sèrie d'actes, entre els que cal destacar, l'obertura d'una exposició de brodats i objectes antics que va estar oberta amb motiu de la Fira.

Al dinar hi assistiren les autoritats locals a més del president del Govern Balear, **Jaume Matas**, i la vicepresidenta **Rosa Estaràs**. Unes 475 persones hi assistiren i en els trancurs del qual es feren entrega d'uns 70 carnets a socis de nova inscripció. ▀

M.M.



En els transcurs d'un sopar en el que hi va assistir el batle de Sa Pobla i senador del PP **Jaume Font** i els batle i regidors del Partit Popular a l'ajuntament de Santa Margalida, es va fer la presentació de les Noves Generacions del PP a la nostra Vila, més d'una trentena de joves margalidans hi eren presents. ▀



El Secretari General de la Federació Socialista de Mallorca, **Francesc Antich**, es va reunir amb els mitjans de comunicació de la comarca d'Inca, el dijous dia 16 d'abril, en un restaurant d'aquella ciutat. Aquesta trobada, segons Antich, tenia per objecte mostrar atenció cap als mitjans de comunicació de la part forana i posà de manifest l'objectiu de la Federació Socialista d'arribar a tot arreu de la nostra comunitat.

El Secretari General va esboçar les línies bàsiques d'actuació del seu partit i inevitablement es va referir a les eleccions primàries que porta a terme el PSOE, i en va fer un elogi, destacant que permetran al PSOE oferir els millors candidats. Antich va contestar també algunes preguntes referides a la seva condició de candidat a les esmentades primàries, assenyalant que no creu que portin cap tipus d'enfrotament entre els candidats ni que produeixi cap trencament en el partit, i manifestà les bones relacions entre els dos candidats. ▀

Escola i a

Serveis socials de l'Ajuntament

I. ELS DESTINATARIS

Els participants d'aquesta nova edició d'**ESCOLA VIVA** seran els membres participants a la primera edició més tots aquells casos que en la primera edició varen quedar fora del projecte i els nous casos detectats per Serveis Socials de l'Ajuntament de Santa Margalida.

Els destinataris directes seran aquells menors que, per circumstàncies o dificultats personals, familiars i/o socials, precisen una atenció continuada que complementa la tasca educativa i les relacions habituals, per tal d'evitar possibles situacions de risc.

La selecció dels participants en el projecte i la seva derivació a aquest servei es realitzarà amb els Serveis Socials de l'Ajuntament de Santa Margalida, en funció de situacions i problemàtiques que aconsellin un tractament individual i grupal del menor, tals com:

* Menors que presenten problemes d'adaptació i/o integració escolar

* Dificultats d'aprenentatge a l'àmbit escolar en major o me-

nor grau: absentisme, fracàs escolar...

* Dificultats en les relacions familiars i/o desajustaments que incideixen directament sobre els menors i que estan ocasionades per situacions diverses (pocs recursos econòmics, separació de pares, malalties mentals, toxicomanies...)

* Famílies amb dificultats per oferir un espai de relació que possibiliti el desenvolupament integral i l'aprofitament de l'oci dels menors, derivades de: bai-



xos nivells culturals, manca de temps i compromís per part d'alguns progenitors

* Famílies que, amb un contexte normalitzat, per situacions laborals de dedicació intensiva en temporada alta (hos-

teleria, tasques agrícoles, etc.) no poden prestar una atenció adequada en els fills menors en l'horari extraescolar.

Sobre aquesta definició genèrica dels destinataris, l'ineficàcia d'un projecte de la naturalesa que aquí s'ofereix, exigeix una delimitació quantitativa que segons la nostra estimació no hauria de sobrepassar els 15 participants per grup. Podent així crear dos grups de 15 membres cada programa. Així podem augmentar la ratio d'integrants d'**ESCOLA VIVA** de tal manera que podran beneficiar-se de; projecte un total de 90 nins i joves enfront dels 70 beneficiaris de la primera edició.

La distribució per grups es farà amb els mateixos trams d'edats que s'exposen a l'apartat IV sobre Criteris Metodològics.■

* **Gent Menuda Picant Fort**
(2 grups de 15 participants)30

* **Picaforters Forts**
(2 grups de 15 participants)30

* **Picafort Jovent**
(2 grups de 15 participants)30

Total beneficiaris.....90

Escola Viva

Punt d'Informació Juvenil

ELS Punts d'Informació Juvenil d'aquest ajuntament tenen l'objectiu de garantir la informació, documentació i promoció de totes aquelles activitats i accions que puguin interessar i millorar la qualitat de vida dels joves.

Ofereixen:

Una informació que vol esser completa, imparcial, pràctica i actualitzada; de tot el que concerneix a la vida quotidiana dels joves.

Entre d'altres:

-**Ensenyament:** plans d'estudi, cursos a l'estranger...

-**Treball:** tècniques de recerca de feina, autocupació, models

de contractació, drets del treballador...

-**Temps lliure:** tallers, viatges, camps de treball, campanyes, programes europeus d'intercanvis juvenils...

-**Drets i deures:** Servei militar, Objeció de consciència, Prestació Social substitutòria, possibilitats de subvencions de les distintes administracions...

-**Documentació:** llibres, revistes, dossiers, fullets...

-**Tramitació de documentació juvenil:** Carnet jove, inscripció a les activitats organitzades per l'Institut Balear de Serveis a la Joventut; organització d'activitats pels joves de Santa Margalida: viatges a la neu, camps de treball, campanyes...

Informau-vos:

Els interessats us podeu posar en contacte amb Maria Brodat

A la Biblioteca:

Dimarts, dijous i divendres de 09'00 a 13'00 hores.

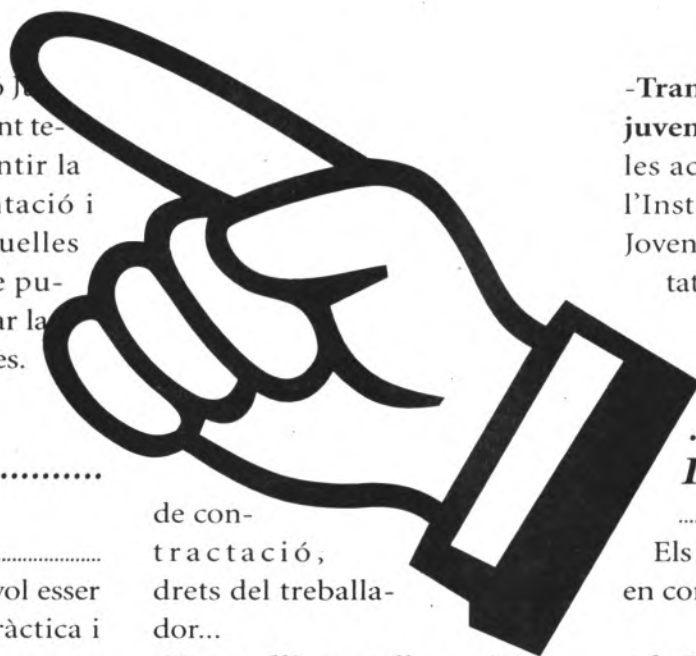
de dilluns a divendres de 16'30 a 19'30 hores.

telèfon: 523895.

A l'Ajuntament:

Dilluns i dimecres de 09'00 a 13'00 hores.

telèfons: 523030 i 523108.▶



**Centre
Assessorament
Empresarial**

José Trías, 11 - 1º - Tel. 971 85 08 46
Fax 971 85 18 10 - CAN PICAFORT

**SUPERMERCAT
CA'N PARRIC**

**COMESTIBLES • TESTS
MENJAR PER A ANIMALS**

Productes MARTI

D'EN MARCH, 26 - 30
DE SES JOVADES, 28
TEL. 52 30 77
FAX 52 36 74
SANTA MARGALIDA

**SAL - PEBRE
I LLEGUMS**



OPEL



El Nou ASTRA

3 i 5 portes

Nous Motors: 1'6, 8 vàlvules. -1'6, 16 vàlvules. -1'8, 16 vàlvules. -2'0, 16 vàlvules.

-1'7, T.D. -2'0, T.D. 16 vàlvules.

De sèrie: *Airbag conductor. *Direcció assistida. *A.B.S. *Inmobilitzador.

* Tancament centralitzat. *Vidres elèctrics.

motor la vila, s.l.

SERVICI OFICIAL

Miguel Ordinas, s/n. - Tel. 52 39 04 - 07450 SANTA MARGALIDA

Bar Restaurant *Sis Pins*



Els desitja Bones Festes

Avda. Talaiot de Sa Nineta, 604 · Son Serra de Marina

Tel. 85 40 97

GIUL GESTIONE INFORMATICA S.L.

- ORDINADORS
- PROGRAMES
- IMPRESORES
- MATERIAL D'OFICINA
- COMPTABILITAT
- TELÈFONS
- FAX - TMA
- ASSEGURANCES

Plaça de S'Abeurador, 12
07450 - Santa Margalida
Tel. (971) 52 38 34
Fax. (971) 52 39 80

Matrimonis

- 14 febrer: Gabriel Bergas Ferriol i Laura Femenias Moncadas.
 14 febrer: Joan Carles Payeras Cañellas i Martina Crespí Pomar.
 15 febrer: Juan José Molina Belmonte i Francisca Carrasco Sánchez.
 21 febrer: Lorenzo Francisco Pujol Botellas i Margalida Ribas Estela.
 28 març: Antoni Ramis Ripoll i M^a Francisca Vicens Valverde.
 04 abril: Joan Antoni Cantarellas Mestre i Catalina Bauçà Font.
 18 abril: Eduardo Fluxà Haro i Catalina Tous Seguí.

Baptismes

- 9 novem.: Bàrbara Quetglas Florit.
 1 febrer: Margalida Ferrer Crespí.
 12 abril: Miquel Avellà Socías.
 12 abril: Francisca M^a. Font Oliver.
 19 abril: Joan Llorenç Ferragut Romera.
 26 abril: Marc Romero Rosselló.

Defuncions

- 23 desem.: Catalina Bergas Moragues (Fuosa) 82 anys.
 31 desem.: Pedro Bibiloni Cladera (Cifre) 85 anys.
 07 gener: Miquel Salvà Llinàs (Tusí) 83 anys.
 08 gener: Margalida Gayà Ribas (Foc) 87 anys.
 11 gener: Bàrbara Borràs Gayà (Borràs) 64 anys.

- 20 gener: Pere Ribas Gual (Genís) 91 anys.
 26 gener: Miquel Pont Fluixà (de S. Fullós) 92 anys.
 28 gener: Francisco Borràs Gayà (Rubí) 86 anys.
 05 febrer: Catalina Molinas Capó (Frareta) 75 anys.
 11 febrer: Maria Perelló March (March)
 12 febrer: Joan Bergas Negre (Mariando)
 14 febrer: Margalida Morey Llinàs (Cuixa) 84 anys.
 16 febrer: Llorenç Dalmau Llull (Conseller) 91 anys.
 23 febrer: Antònia Font Perelló (Cifrona), 90 anys.
 23 febrer: Francisco Garau Reus (Grau), 86 anys.
 23 febrer: Mateu Flo Rubí, 76 anys.
 24 febrer: Mateu March Morey (Verga), 92 anys.
 27 febrer: Antònia Juan Pascual (de sa Teulada), 96 anys.
 03 març: Joan Crespí Estelrich (Vellà), 69 anys.
 17 març: Miquel Rosselló Ordinas (Parragó), 76 anys.
 03 abril: Catalina Perelló Perelló (Gerrera), 88 anys.
 03 abril: Catalina Garau Juan (Grau), 93 anys.
 23 abril: Josep Gayà Salvà (Memori) 92 anys.
 24 abril: Coloma Morey Pont (d'es Turó de s'Ordi), 79 anys.

**BAR
LAS PALMERAS**

TAPAS Y BOCADILLOS

Es povàs - Santa Margalida



Òptica Santa Margalida

Passeig d'es Povàs, 25
Tel. 52 39 22 - SANTA MARGALIDA

Òptica Ca'n Picafort

Passeig Colón, 92
Tel. 85 15 36 - CA'N PICAFORT

Asemblea General Ordinària

L'OBRA Cultural Balear a Santa Margalida va celebrar el dia 27 de març la seva assemblea general ordinària, en la qual va presentar l'estat de comptes, una memòria de les activitats realitzades durant l'any i de les quals n'hem donat compte en aquestes pàgines, i la diuscusió d'alguns projectes de futur. A l'acte hi assistiren uns 45 socis, entre ells alguns membres de la Delegació d'Inca que hi eren convidats. Després de l'assemblea soparem plegats de pa amb oli, al Bar Arachu.

Curset per exaquarellar i podar

EL dia 21 de març i gràcies a la gentilesa de la Caixa de Balears, "Sa Nostra", assistirem a un breu curset d'exaquarellar i podar a la finca "Sa Canova" de Sa Pobla. Uns 25 socis escoltarem les explicacions d'un tècnic de la casa i girarem una visita a la finca. Els assistents fórem convidats a berenar de coca de verdura i un tassó de vi.

Conferència

EL dia 3 d'abril i com a part dels actes de la Fira, la nostra delegació va organitzar una xerrada de l'Associació per a la Defensa de Mallorca, sobre el tema:

"Conseqüències de la venda del territori a Mallorca". A l'acte hi assistiren unes 50 persones que al final algunes intervingueren en un animat col·loqui.

Propera presentació d'un llibre de Poesia de Rafel Bordoy

EL proper divendres dia 8 de maig, tindrà lloc a la Casa de Cultura de Santa Margalida, a les 21'30 hores, la presentació d'un nou llibre de poesia de Rafel Bordoy i Pomar. El llibre porta el títol de "Cronologia" i ha estat editat a la col·lecció "El Turó" que patrocina "Sa Nostra". La presentació serà a càrrec del prestigiós escriptor, Antoni Vidal Ferrando i l'acte l'organitza "Sa Nostra" i la delegació a Santa Margalida de l'Obra Cultural Balear.



A l'acabament se servirà una copa de cava als assistents.

Vos hi esperam!

Proclamació de Baltasar Calafat

DURANT les festes de Santa Margalida es durà a terme la

proclamació solemne de **Baltasar Calafat** com a Fill Il·lustre de la Vila. L'acte coincidirà en la presentació d'una publicació patrocinada per l'Ajuntament, que portarà un treball històric d'**Antoni Mas** versant sobre el temps en que va viure Calafat, i un poema de **Rafel Bordoy** sobre la mort de l'esmentat Baltasar Calafat. El llibret serà dissenyat per **Miquel Bordoy** i portarà il·lustracions d'**Antònia Calafat**.

Guillem Crespí exposarà a Sa Pobla

DES del dia 9 al 23 de maig el nostre pintor, **Guillem Crespí**, exposarà els seus quadres a la sal que "Sa Nostra" té a Sa Pobla. L'exposició porta per títol: "Natura'rt amb llimona". L'haurérem d'anar a veure, sabem cert que s'ho pagarà.

Una Nova excursionista

VOLEM comunicar que el grup excursionista de l'OCB de Santa Margalida, tot i que ha mantingut la seva activitat durant tot l'any, ara ferà un petit parèntesi degut a la imminent paternitat del guai-president **Blai Genovart**. Segons tots els indicis científics, serà una nina i neixerà en les mateixes dates que aquest número de **Sa Revista**, des d'aquí tota la redacció els hi donam, per endavant, l'enhorabona a ell i na Joana, la seva dona.■

Oficina de Drets Lingüístics

JA han passat tres anys dença que Joves de Mallorca per la Llengua començarem a caminar. Aquell mes de juliol de 1994 es palpava alguna cosa a l'ambient. Les agressions a la llengua catalana eren una constant. El retrocés d'ús a les zones urbanes era imparable, i tot això davant la passivitat de les institucions mallorquines. El futur de la nostra llengua no interessava a nivell públic, fora dels cercles nacionalistes. La societat mallorquina semblava resignada a la castellanització. Malgrat aquesta aparença, hi havia, per primera vegada a la història, una nova generació de mallorquins i mallorquines que s'havien educat en català. Una gent disposada a lluitar per la nostra llengua.

L'acte de presentació de Joves de Mallorca per la Llengua va esser un èxit de participació. Després vengueren els Correllengües, l'Acampallengua i nombroses campanyes demanant el compliment de la Llei de Normalització Lingüística (comerços en català, cinema en català, normalització de l'Ajuntament de Palma...).

Tal vegada hagi arribat el moment de fer balanç. Per una banda veim que la mobilització favorable a la nostra llengua és més gran que mai a la història, i que els joves hi tenen un paper capdavanter. La qüestió lingüística ha passat a ocupar un lloc central dins el debat públic, co-

sa impensable fa uns anys. Però, per altra banda, el procés de substitució lingüística no s'ha aturat ni molt manco; tant per la persistència d'un fort moviment migratori com per l'abandó de l'ús del català a l'àmbit familiar, la nostra llengua segueix retrocedint. És més, els joves, que són el sector amb un grau més elevat de consciència lingüística, també són el grup social més castellanitzat.

La situació actual, per més que algunes de les nostres màximes autoritats pretenguin el contrari, no és de cap manera igualitària: viure en català a Mallorca és, no només impossible, sinó que la gent que ho intenta és víctima d'actituds discriminatòries a tots els àmbits de la vida social. Intentar parlar en català a un judge o a un policia, encara avui dia, pot provocar problemes molt greus a la persona que pretén aquesta heroiicitat. Però és que anar a comprar a qualsevol botiga o supermercat de Mallorca també pot produir tot tipus de situacions desagradables. Les queixes expressades per diversos ciutadans durant aquest temps, ens confirmen la nostra percepció de què parlar en català, a la nostra societat, és ser un ciutadà de segona.

És per això que Joves de Mallorca per la Llengua pretén fer una passa més en la lluita per la normalització de la nostra llengua: la de denunciar les agres-

sions de què són víctimes els catalanoparlants quan exerceixen els seus drets. La nostra darrera iniciativa, l'Oficina de Drets Lingüístics, va enfocada cap aquí. Perquè ja és hora de fer sortir a la llum pública els atacs que reben els catalanoparlants quan fan ús dels seus drets a expressar-se en català.

El nostre plantejament és què, minuts després d'haver-se produït l'agressió, aquesta pugui esser denunciada al Telèfon de la Llengua, 725937, o bé directament a l'Oficina, situada a l'Obra Cultural Balear, en cas que sigui horari d'atenció al públic. Rebuda la denúncia, se concertarà una entrevista amb el denunciant. Immediatament es faran gestions davant l'entitat o empresa discriminadora i/o depenent de la gravetat, es posarà el cas en mans d'un misser. Joves de Mallorca per la Llengua, sempre amb els consentiment de la persona agredida, decidirà quin tipus d'accions s'emprendran. Amb les denúncies acumulades al llarg de l'any, es farà un informe on constarà el cas concret i el seu grau de resolució, i que serà una eina important per conèixer la situació de l'ús social de la nostra llengua.

Ja ho sabeu doncs, per a aquest bot qualitatiu necessitam la vostra col.laboració.■

*Joves de Mallorca
per la Llengua.*

Maria Reus de Muntaner

FOREN tants els margalidans que, temps enrera, emigraren a l'Argentina, que gairebé cada revista que surt ens trobam amb persones de Santa Margalida o els seus descendents que han vingut a visitar el poble que guarda les seves arrels. Aquest és el cas de Maria Reus, que va sortir de la Vila quan tenia només 5 anys i ha tornat ara que en té 84, per passar una temporada al poble de la seva naixença.

Els padrins de madò Maria eren com ella ens diu *"el padrí Reus i a la padrina li deien Maria (a) Caneta"*, vivien en el nº 2 del carrer Unió. Els pares de madò Maria es casaren a Santa Margalida i després de quinze mesos, quan ella sols 21 dies, son pare se'n va anar cap a l'Argentina, *"perquè ell deia que a Santa Margalida no hi havia vida, que els galivans eren molt feixucs i com que guanyava molt poc, se'n va anar a Amèrica per veure si li aniria millor"* i segueix dient: *"Quan mon pare, després de cinc anys, va tenir una "chacra" (una espècie de possessió) amitges amb el tio Biel Reus, ens va enviar a demanar a ma mare i a mi i partiren de cap allà. El viatge va du-*

rar 33 dies i ma mare es va marejar molt, mentre jo corria d'un cap a l'altre del vaixell. Això era l'any 18 i s'havia de



navegar amb molta cura a causa de les mines que hi havia a la mar, restes de la I Guerra Mundial, el "barco" portava el nom de Reina Maria Eugènia".

-A quin carrer vivien els vostres pares a Santa Margalida?

-El carrer on visqueren quan es casaren i vaig néixer jo, és el carrer del Clavell, nº 32. Els meus

tres germans, una dona i dos homos, varen néixer ja a l'Argentina, a Santa Fe, que és on anàrem a viure, allà feiem de

conradors, ma mare no-més plorava perquè aquí tenia una casa amb alts i baixos i allà era una casa molt pobra i amb poques comoditats. Mon pare li deia que vendria la collita del blat i tornarien a Santa Margalida, però després es va morir els padrí i els germans i ja li fogiren les ganes de tornar.

-Amb qui vos vareu casar vós?

-Em vaig casar amb un descendent de margalidans i la meua germana es va casar amb el germà del meu homo, era de llinatge Rosselló i els deien de Can Ramis. Nosaltres tenguérem tres fills: Simó, Sebastià i Joana, ara tenc cinc néts, quatre re-néts i dos més que en venen pel camí.

-Teniu relació allà amb altra gent que sigui d'origen mallorquí?

-Sí, per exemple amb unes al.lotes de llinatge Calafat i amb un Genovart que son pare i sa mare eren d'aquí i la tia era madò Valentina, que vivia veïnat dels meus cosins, aquesta

MARGALIDANS
•
Conversàrem amb...

gent es cuida de la meva casa mentre jo som aquí.

-Com és que vós parlau tan bé el mallorquí després de tants d'anys?

-Perquè el parlava amb mon pare i ma mare i també amb aquest Genovart que he mencionat.

-I per allà encara guardau costums de per aquí?

-Si encara feim matances i botifarrons, sobrassada i guardam la xulla de la ventresca... també feim unes ensaïmades molt bones però més grosses, les feim amb dos cordons i s'inflen més i son més grosses, també feiem panades de carn, a la família això ho mantenim, no sé el que faran quan jo em mori, en certes ocasions també encara ba-

— ...El viatge va durar 33 dies i ma mare es va marejar molt, mentre jo corria d'un cap a l'altre del vaixell —

llam els balls de per aquí.

-I fins quan estareu aquí a la Vila?

-Fins que els meus cosins m'engeguin, però no sé si m'engegaran perquè m'estimen molt, em tracten molt bé. Vull dir que quan vaig arribar vaig conèixer tot d'una la casa dels padrins i la de davant on hi vivia madò Alossa. Ara he d'anar a veure si conec la casa allà on vaig néixer. I també vull anar a veure Son Rabassa que és allà on em vaig criar.

-Quina família teniu encara per aquí?

-Els de més prop són els meus cosins Reus, i de part de ma mare, na Catalina que estava a Son Rabassa, després la família del meu homo que són els Ramis i els Muntaners (Buges).

-Trobau que la Vila ha canviat molt?

-Sí que ha canviat, ja he dit que vaig conèixer la casa dels padrins per defora, per dedins ara és un palau comparat a com era llavors, he trobat a faltar les

— ...feim matances i botifarrons, sobrassada i guardam la xulla de la ventresca... —

baules de la porta que jo picava quan anava a veure sa padrina. També record l'església i que la placeta d'aquí prop, on hi ha el monument dels dimonis, que llavors no existia.

-Voleu dir qualche cosa més?

-Vull agrair-vos a la vostra revista i a vosaltres el detall que heu tengut en dedicar-me la vostra atenció i a en Bernat de n'Apolònia que em dugueren a passejar per Mallorca, fins al far de Formentor i em digueren si em feia por allò tan amunt, però la meva alegria d'esser a Mallorca és tan gran que no em fa por res.

Desitjam a madò Maria una bona estància entre nosaltres.►

Rafel Bordoy i Martí Torres

Bar Can Maco
DES DE 1933



PÇA. S'ABEURADOR, 5 - TEL. 52 32 23
07450 SANTA MARGALIDA

Café RICO



Ctra. Vella de Bunyola, 29
Tels. 75 68 35 - 36 - 37 - 38
07009 Palma de Mallorca

En torn a la normalització lingüística

FINS ara, el nostre ajuntament no s'ha significat en excés en el tema de la normalització lingüística, pel que fa a la defensa de la nostra llengua, algunes passes sí que s'han donat però no massa, encara queda molt de terreny per córrer. Vertadera-



ment, no aconseguirem apropar-nos a una normalització plena de la nostra llengua si no hi ha una decidida voluntat per part dels polítics de portar-la endavant i sembla que no és aquest el cas, salvant contadíssimes excepcions, això pel que fa als que tenim més a prop, si anam una mica més lluny i a instàncies més altes, la cosa encara es complica més.

Fins ara semblava que sols el PP posava entrebancs a la normalització, però, pel que hem pogut veure, PSOE, EU, i fins i tot la "nacionalíssima" UM, coixegen del mateix peu. Exemples recents: ens diuen els diaris que els partits PP i PSOE a l'ajuntament de Palma, són els que presenten més propostes als plens escrites en castellà, incomplint el reglament de normalització lingüística aprovat pel mateix ajuntament -això al nostre consistori és moneda corrent, sense cap excepció. I per acabar de reblir el clau, basta que vegeu l'actitud que els partits PP, PSOE, EU i UM han adoptat davant de l'exigència mínima del nivell de coneixement del català, per part de 400 interins del Consell Insular de Mallorca. La postura del PP és la mateixa que ha vingut mantenint des de fa estona, la dels

altres partits (PSOE, EU i UM) és una mena de correccarrers que canvia de direcció segons actuïn des de l'oposició o des de llocs de comandament. Sols el PSM sembla mantenir-se ferm, per ara.

El que és més sagnant és que ens vulguin fer combregar amb rodes de molí, presentant-se sota la bandera del nacionalisme, quan convé, o de la defensa del nostre territori quan estan a l'oposició. Malament podem fiarnos de la seva actitud si comencen per incomplir la part que sembla més fàcil: la defensa de la llengua que, aparentment, no està lligada a interessos econòmics ni genera plusvàlues ni paga impostos, però, això sí, pot devengar interessos polítics. ■

Rafel Bordoy



Estam al seu servei en tot allò referent a papereria i llibreria

**MATERIAL D'OFICINA
MATERIAL ESCOLAR
LLIBRERIA**

C/. Buenavista, 78 - Tel. 85 17 82 - Can Picafort

TALLER DE FERRERIA
**Sebastià Ferrer
Moragues**

**Treballs en General de
Ferro-Alumini
Acer inox. i Metallisteria
Servici Guillotina i Plegat**

Pou de Sa Garriga, 22-24

Tel./Fax. 52 34 20

07450 SANTA MARGALIDA

La reforma de l'estatut: un altre fracàs.

LA refoma de l'Estatut d'Autonomia, que des de fa mesos es discuteix en el Parlament Balear, a més de deixar-nos una gran sensació de fracàs, als que creiem i lluitam per aconseguir una autonomia plena i real, ens ha servit per desemmascarar, una vegada més, la política del Partit Popular. Ja fa anys, el 83, el partit Popular, aleshores Alianza Popular, es va abstenir quan les Corts generals aprovaren l'Estatut d'Autonomia de les Balears, els conservadors trobaven que aquell document, que havia d'esdevenir l'eina política jurídica de la nostra Comunitat, era excessiu, tota una mostra de l'interès de la dreta de ca nostra pels temes autonòmics.

Han passat tres lustres i les coses no han canviat gaire. A la darrera reunió de la ponència que estudia la refoma de l'Estatut, va quedar ben clar que el PP continua trobant excessiu aquest document i bona mostra n'és que qualsevol modificació del text original, que suposi augmentar el sostre competencial de la nostra Comunitat, és automàticament aturada pels representants del Partit Popular. El darrer exemple és ben recent, dijous dia 26 de febrer, l'endemà del quinzè aniversari de l'aprovació de l'Estatut, els diputats del PP forçaren la retirada de la paraula nacionalitat

per qualificar la Comunitat de les Illes Balears.

Les conseqüències de no voler ser nacionalitat històrica, un terme que recull l'article segon de la Constitució espanyola, són greus i en un futur imprevisibles. Jurídicament aquest terme no té cap valor, però si una Comunitat es defineix com a nacionalitat històrica, perquè en té plena consciència, immediatament el tracte que rep des de l'administració central i des de les altres Comunitats Autònomes canvia.

No voler ser nacionalitat històrica significa que una vegada més els ciutadans de les Balears quedam condemnats a l'ostracisme autonòmic, tornam a quedar situats en el darrer vagó del procés autonòmic i el més greu de tot és que aquest fet no preocupa gens als diputats del Partit Popular. Per ventura la dreta encara no s'ha demanat com justificar davant tot un poble, que el Govern Balear no vol assumir totes les competències, que permet la legislació constitucional vigent i que s'estima més que les grans decisions, que afecten la nostra Comunitat, les prenguin a Madrid. Però el pitjor de tot és que, si aquesta reforma tan magra va envant, els futurs governs que poguem tenir a les Balears tendran les mans fermades per

mor de la incompetència i la irresponsabilitat de l'actual majoria de dretes.

Des del PSM-Nacionalistes de Mallorca consideram que les Balears no poden conformar-se amb límits d'autogovern inferiors als que marca la Constitució. Els nacionalistes només defensem una cosa tan senzilla com l'equiparació de la nostra Comunitat a la basca, la catalana o la gallega. Que ens expliqui el Partit Popular per què no hem de poder gestionar i legislar, des de les Balears, sobre temes tan importants com la Sanitat i la Seguretat Social? Per què hem de renunciar a

establir un concert econòmic que ens permeti la gestió de la hisenda pública?. Volem que la nostra Comunitat pugui recaptar i administrar els impostos i cedir-ne a l'Estat la quota pels serveis comuns més la quota de solidaritat amb aquelles Comunitats més desfavorides. Per què no hem de tenir la possibilitat de crear una policia autonòmica, com la que tenen a les Canàries...? Per què no ha de desaparèixer l'administració perifèrica i apostam per una administració única eficaç, pròxima al clutadà i que acabi amb la duplicitat de serveis? Són massa preguntes per a les quals dubtam que el PP tenguí respostes convincents. I això sense parlar

Opinió

del tema lingüístic que ja és escandalós ... La proposta que volia introduir el PSM a la reforma de l'Estatut demana ni més ni pus, que l'equiparació real del català i del castellà, les dues llengües oficials de la nostra Comunitat Autònoma, una proposta que tampoc no va agradar al Partit Popular. El PP considera que ja està bé que el nostre idioma estigui en condicions d'inferioritat en relació a l'estatus de què gaudeix el castellà, una llengua, la salut de la qual no corre cap perill a les Balears.

Però arran de la reforma de l'Estatut, encara hi ha un fet més preocupant: no només no

avancem en el procés autonòmic sinó que ens trobam amb una clara recessió. El PP negocia un Estatut a la baixa el perquè és evident: el Govern Balear refusa tenir capacitat normativa i això repercuteix directament, en la pèrdua de la qualitat de les competències.

El Govem Balear i el PP tenen la clau per deixar-nos l'herència de ser un país de primera, però ens condemnen a ser una província de tercera. El joc democràtic ens ha dut, que el partit més poc autonomista de l'Estat espanyol, hagi estat l'únic que fins ara ha governat aquesta terra, però ha arribat l'hora de passar factura a uns

polítics que no han defensat els interessos de les Balears. L'any 99 tenim l'oportunitat de canviar l'estructura política d'aquesta Comunitat, les darreres eleccions autonòmiques ja ens demostraren que la majoria de ciutadans de l'Illa de Mallorca es decantava per opcions progressistes: la dreta va haver d'assumir fer d'oposició al Consell de Mallorca, un cop que els ha costat molt d'encaixar. A les Balears bufen vents de canvi i és responsabilitat de tots els que creiem en un futur millor no deixar perdre aquesta oportunitat. ■

Pere Sampol i Mas

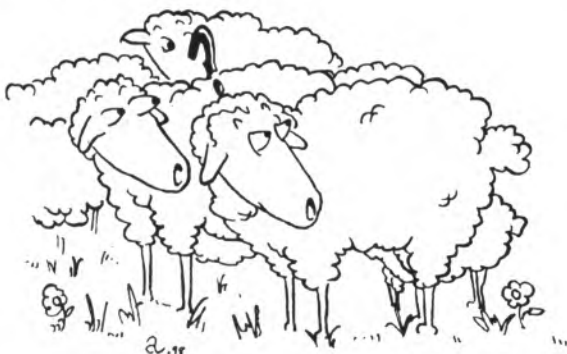
Secretari general del PSM-
Nacionalistes de Mallorca

La imatge i la paraula

Antoni Tauler "Coco"

Cavaller sobre cavall metàl·lic, modern Don Quixot, lluitador contra el cansament i contra el rellotge, heroi sacrificat del temps i la distància, portes el nom de Mallorca i de Santa Margalida pels paisos i les carreteres d'Espanya i d'Europa, amb la il·lusió posada en un horitzó de victòries on la meta és sols una fita en el camí de l'èxit. Els margalidans, que aderiara et veim passar pels viaranyes del terme carregat de sol i de mor, esperam veure el teu nom sobre els diaris o la teva imatge en el televisor.

Toni, el dia que guanyis -que el guanyaràs- el Tour de França, aquesta modesta revista de poble et dedicarà un número sencer.



RECORDA: TOTES LES EMERGÈNCIES EN UN MATEIX TELÈFON.

112
UUDOS
TELÈFON D'EMERGÈNCIA

112
UUDOS
TELÈFON D'EMERGÈNCIA

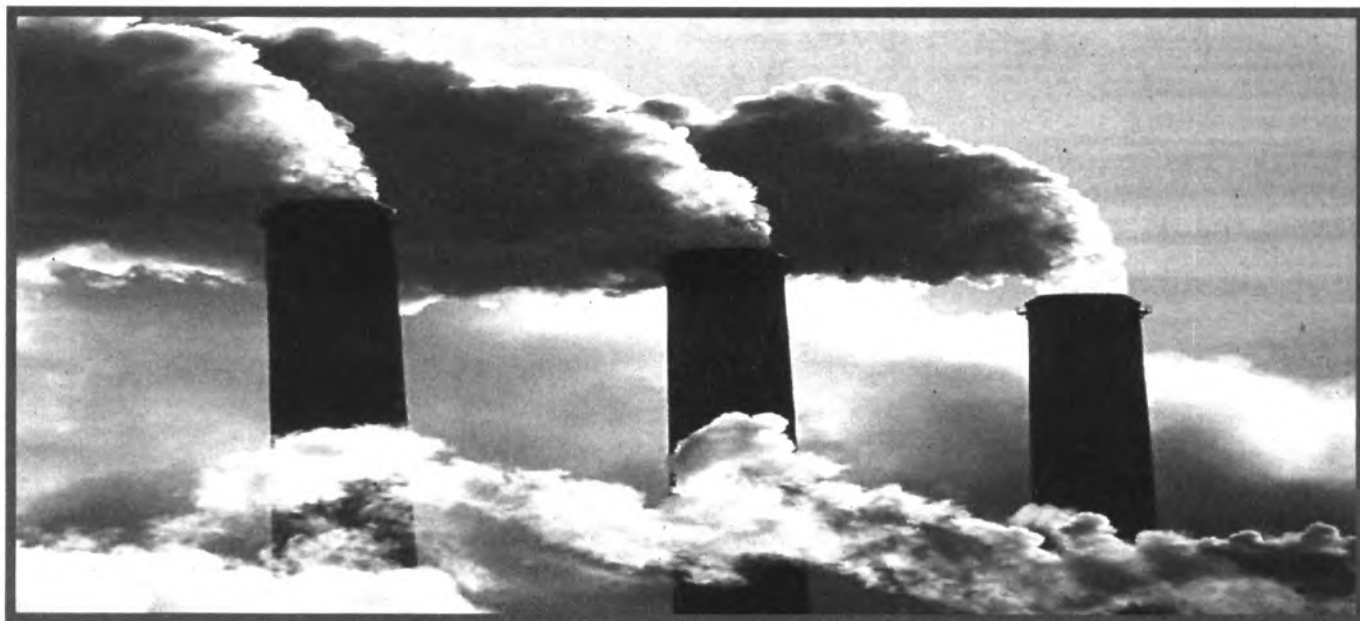
LES 24 HORES DEL DIA
GRATUÏT I MULTILINGÜE



GOVERN BALEAR

Conselleria de la Funció Pública i Interior

La cimera de Kioto



SI ho recordau, l'any passat, en el nº 35 d'aquesta mateixa revista, vaig publicar un petit article que volia explicar la problemàtica del Canvi Climàtic. Sense més detalls i com acabament vaig concloure amb aquestes paraules: *"La solució a aquest gran problema és la reducció de les emissions dels gasos hivernacle CO2, CFCs... Així, sols amb una coordinació de totes les forces mundials aconseguirem la disminució de l'increment progressiu de la temperatura del nostre planeta"*.

Potser ara haurem sentit parlar en els mitjans de comunicació de la coneguda "Conferència del convenio sobre el canvi climàtic". Idò, entre l'1 i el 10 de desembre, es va celebrar a **Kioto** (Japó), una important reunió internacional, amb la presència de la major part dels països del món, uns 250. D'això

ara en fa quatre mesos i potser hem direu que vull cercar osso en el lleu. Idò, vos diré que en el lleu no hi trobareu ossos, però amb el problema del canvi climàtic hi ha un bon os i encara en podem treure un bon brou: amb aquestes paraules vull dir que és una "bolla calenta" on els interessos polítics i econòmics -que solen anar plegats- superen els interessos de preservació ambiental.

El motiu de la cimera era intentar arribar a un acord, amb l'objectiu satisfactori d'establir les emissions de gasos anomenats hivernacles. Un acord que pràcticament ha estat impossible a causa de la pressió de les grans multinacionals del petroli, el carbó i l'automòbil. La Unió Europea es definia amb una reducció del 15% per a l'any 2010, essent aquesta la millor proposta pel medi ambient,

malgrat la comunitat científica aconsellàs una reducció del 60%. El cas contrari foren les ovelles negres de la guarda, els **Estats Units i Japó** que sols proposaren reduir les emissions menys d'un 5% en un plaç molt més llarg, tenint en compte que són els països que més contaminen.

Per altra banda els espanyols, el govern de Madrid, es va negar a reduir les emissions, emissions que mantenen una ministra de "medioambiente" que de res ens serveix si quan toca resoldre els problemes decideix rentar-se'n les mans o torrar la xulla sense caliu.

Considerant que les emissions de CO2 per habitant a **Espanya** són superiors a 5'8 tones, això suposa que, en termes absoluts, Espanya ocupa el lloc 20è a escala mundial pel volum d'emissions.

Ecologia i Medi ambient

sió de contaminants atmosfèrics. Realment és necessari un acord, però un acord que solventi la problemàtica de bon de veres.

La majoria de les organitzacions ecologistes, alguns sindicats i gran part de la comunitat científica; han proposat sis punts per reduir el canvi climàtic:

-Primer, es fa ben necessari la reducció de les emissions de gasos hivernacle.

-Augmentar l'eficiència energètica (instal·lar catalitzadors en els motors de combustió i emprar combustible sense plom).

-Desenvolupar les energies renovables (utilitzar sempre que sigui possible, energia hidràulica, eòlica i solar)

-Millorar el transport públic (potenciar la utilització dels busos, autocars de línia...)

-Millorar el ferrocarril convencional (augmentar la xarxa ferroviària).

-Reduir la desforestació (evitar la desertització, evitant els incendis forestals i millorant la política de repoblació forestal amb espècies auctòctones).

N'estic convençut i posaria la mà en el foc i potser no em cremaria, que una de les millors alternatives, a llarg termini, és el desenvolupament de les energies renovables, que permetrà resoldre els grans problemes del futur com són: l'efecte hivernacle, els residus nuclears i les grans desigualtats entre el Nord i el Sud del planeta.

— ...l'acord ha estat pràcticament impossible a causa de la pressió de les grans multinacionals del petroli, carbó i l'automòbil... —

Encara tenc esperances que a la propera reunió a **Bons Aires**, el novembre d'enguany, els acords siguin més satisfactoris. Realment es fa ben necessari aplicar la dita que diu: "Val més la que guarda que la que cura". amb aquesta dita i amb les paraules d'abans, no voldria haver donat cap visió malthusiana o catastrofista, ja que la meua posició no tira per aquest caire, però crec amb el desenvolupa-

ment sostenible -que potser en parli en una altra ocasió- és una altra alternativa a la solució de la veritable influència de l'activitat humana sobre la natura.

La Natura, sensible i equilibrada, de la que nosaltres formam part, té un gran valor ja per ella mateixa; els paisatges, plantes, i animals d'un país constitueixen un patrimoni dels seus pobladors humans i tot el paisatge humà és patrimoni de les plantes i els animals del mateix país, no sols actuals sinó futurs. Per tant, seria injust que una generació, en benefici propi i a desgrat de les successives, en destruís irreversiblement una part.

Un patrimoni ha de ser conegut per poder gaudir-lo i per gaudir-lo s'ha d'estimar i allò que estimam ho conservam i protegim. Idò, per ventura convendria protegir i conservar el nostre patrimoni natural.

Que molts d'anys poguem recordar que "som una part de la Terra i la Terra és part de nosaltres".

Martí Torres i Massanet

CONGELATS RAMIS PEIXOS I MARISCOS



C/. Miquel Ordinas, s/n

Tel. 52 38 32

07450, Sta. Margalida



Ca'n MALONDRA

• FUSTERIA
TRADICIONAL
I MECÀNICA
• MOBILIARI DE
CUINA I BANY
• PROJECTES

C/. Luna, 23

Tel. 971 52 35 82

07450 Santa Margalida

Les festes de Pasco

LES festes de Pasco s'iniciaven amb el **Diumenge del Ram**; el dissabte posaven punt a l'escola i els al.lots començaven a anar a lloure. El Diumenge del Ram al dematí, es beneïen palmes i rams de manadets d'olivera, fent a continuació una petita processó que sortia de l'església pel portal dels homos i entrava pel portal de les dones, amb cantadors, cirials i creu parroquial tapada. Es demanava entrada al temple amb tres copets a les portes del batiport que de seguida s'obrien de pint en ample. La festa seguia amb l'ofici de tres capellans que cantaven la **Passió**.

Acabat l'ofici cadascú s'en-duia el seu ramet d'olivera i uns n'aficaven brotets espargits dins la terra dels sementers, perquè Déu els donàs la **maina**. Els que no tenien terres penjaven el ram a la finestra principal de la casa, perquè Déu els guardàs dels llamps.

Les palmes les donaven als capellans i era un luxe que es permetia la gent rica. Els qui tenien palma la guardaven ben guardada damunt es bufet de l'aiguavés o a un racó de la casa i si tenien balcó la fermaven a s'arrambador, com una distinció i senyal per esser alliberats

de llamps i tempestes.

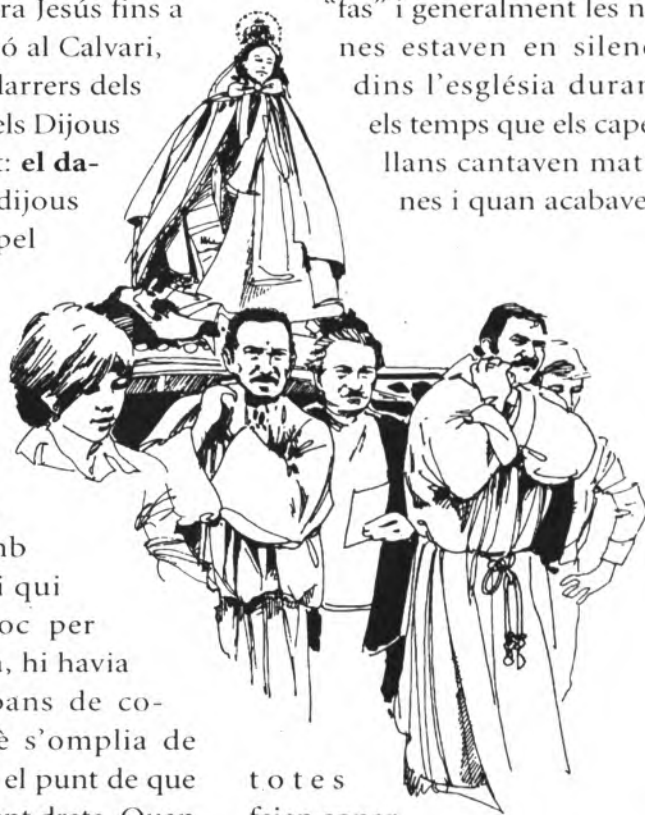
així el Diumenge del Ram, el darrer de la Corema.

Si el dia del Ram demantí era una festa de rams i palmes, també

important era el capvespre amb els "**dotze sermons**" en que la gent, ben vestida i endolada, tornava a l'església per escoltar-los. Els predicava el "coremer", comentant la passió del Bon Jesús, llegida ja el dematí a l'ofici, amb els dotze passos o estacions, començant per la sentència de Pilat contra Jesús fins a la seva crucifixió al Calvari, deixant els dos darrers dels catorze passos pels Dijous i Divendres Sant: el **davallament** pels dijous i l'**Peterament** pel divendres.

La funció religiosa dels "dotze sermons" era molt popular i se seguia amb molta devoció i qui volia trobar lloc per seure a l'església, hi havia d'anar molt abans de començar, perquè s'omplia de gom a gom, fins el punt de que hi havia molta gent dreta. Quan ja s'havien predicat cinc o sis sermons, hi havia gent que sortia de l'església, era gent que no podia esperar que s'acabàs, sempre per necessitat, però no eren massa. A la sortida la gent comentava els sermons i, tira tira, es retirava a caseva, acabant

El **dilluns del Ram**, com que ja no hi havia escola els al.lots i al.lotes treien les roncadores, els nins amb les de rodes corrent pel carrer i les nines fent-les voltar amb la ma, anant i ven-guent d'un cap a l'altre, mare-jant els veïnats del carrer i com més es queixava la gent més re-nou feien els al.lots; i així fins al Divendres Sant que s'arraconaven les roncadores fins l'any vi-nent. El Dijous i Divendres Sant totes les roncadores anaven al "fas" i generalment les nines estaven en silenci dins l'església durant els temps que els cape-llans cantaven mati-nes i quan acabaven



t o t e s feien sonar les roncadores i pegaven tocs per damunt els bancs amb les mans. Els al.lots es quedaven en el sagrat, uns fent sonar les roncadores i altres colpejant en terra amb els fassos -coes de les branques de les palmeres- i pegaven tan fort que fins i tot arri-

— ...Aquest candeler estava davant els primers bancs i portava nou candeles blanques i al mig una de vermella que la gent li deia “sa marilla”... —

baven a esvencar qualcuna de les tombes del que llavors era el cementeri parroquial.

Adès i ara guaitaven dins el temple on a l'altar major hi havia la “**casa santa**” i veure les candeles del candeler en forma de triangle. Aquest candeler estava davant els primers bancs i portava nou candeles blanques i al mig una de vermella que la gent li deia “**sa marilla**”, nom que li devia venir del seu color. A mesura que s'anaven cantant les matines i laudes, l'escolà anava apagant les candeles a una i altra banda del candeler fins que només quedava la vermella, quan s'apagava “sa marilla” els al.lots s'aficaven al portal dels homos i eren partits a fer renou amb fassos i rocadors com si arribàs la fi del món, fins que arribava l'escolà gran, l'amo en Pep, aparentment enfadat i amb una canya amb la ma arruixava nins i nines, sense fer mal a ningú, fins aconseguir aclarir el bordell.

Llavors, els nins i nines anaven cap a la Plaça a veure els mens que els pagesos hi duïen a guardetes per vendre, eren els mens de les panades i que a

aquelles hores del capvespre es posaven al costat de la Rectoria i davant es cassino de Can Verga. Allà hi acudia la gent que enrevoltava la guarda per comprar el menet de Pasco que be-lava tan llastimosament com si ja es ves la mort. Aquest mercat es feia durant tres dies: dime-cres, dijous i divendres, sempre a la mateixa hora que era bona per a la gent que ja feia mitja festa.

El **Dijous Sant**, amb l'ofici del matí s'inaugurava el monument de la “casa santa” que tenia una urna en el centre i al cap d'amunt, on s'hi feia la reserva del Santíssim, fins a l'endemà a l'ofici del divendres. Sobre els portalets que hi havia a cada banda de la “casa santa” hi havia dues figures de fusta, pintades i retallades, una representava Moisès i l'altra, si no estic equivocat, era Elies.

La “casa santa” es componia damunt el pla de l'altar major i li feien guàrdia uns centurions romans amb casc, malla i llança amb la mà i que es rellevaven, amb la cerimònia que pertocava, a hores convingudes. La “casa santa” s'ornava amb cossiols de brulla que per créixer a les fosques tenia un color molt blanc.

El vespre del Dijous Sant es feia la devota processó amb el **Sant Crist de les Ànimes**, molt venerat de tot el poble. La gent anava a la processó portant una candela o una espelma encesa a la mà i passava pels mateixos

— ...La “casa santa” es componia damunt el pla de l'altar major i li feien guàrdia uns centurions romans amb casc, malla i llança amb la mà... —

carrers que passa ara. En acabar la processó, tothom entrava dins l'església fins omplir-la, per escoltar el sermó dels Dijous Sant, commemorant el lavatori dels peus dels apòstols i la institució de l'Eucaristia.

El **Divendres Sant** era com un dia de dol, sense tocar les campanes, reemplaçades per les “**maçoles**” que eren les que anunciaven l'ofici del matí, sense tanta gent com el dia del Dijous Sant, abans ja s'havia fet el sermó de la Passió, en què el comer recordava bona part de la passió de Jesús. Acabada la funció i desvestits els altars, l'església quedava buida i com a desolada, esperant el vespre amb el sermó de devallament, durant el qual des de dues escales a cada banda de la creu, es desenclavava la imatge de Crist, aquesta imatge es portava sobre unes andes i coberta de flors a la processó. Acabada la processó la gent anava a l'església a adorar la imatge de Jesús mort i els escolans donaven a cada persona una flor de les que cobrien el cos de Jesús i així acabava la diada del Divendres Sant. ■

Mn. Antoni Rubí (c. p. d.)

Els nostres noms

PER què és que a la Vila hi ha tants de Joans i de Margalides, i no hi ha, o n'hi ha tan pocs, d'Onofres o Sebastianes, que n'hi ha molts a pobles d'aveïnat?. De la mateixa manera que els llinatges, els noms que té la població d'un indret determinat, aporten molta d'informació sobre els seus costums, la seva cultura, les seves tradicions i les seves preferències.

Amb el pas dels anys, i així com han anat canviat les modes i els gusts, i també per la incidència de factors o institucions socials, com l'Església, també han canviat els nostres noms. Per molt que la tradició fixi com s'han de

trasmetre, una simple mirada a la paperassa antiga mostra com els margalidans i margalidanes d'un temps duïen noms que en bona part no coincidien amb els actuals i que, en tot cas, tenien una freqüència molt diferent. Aleshores, els noms més d'home més comuns eren sobretot els d'arrel germànica i bíblica (Bereguier, Arnau Jaume -que va ser el nom de tres reis de Mallorca-, Bernat, Guillem, Pere, Antoni, Joan, Mateu). Alguns d'ells són molt poc freqüents, ja han desaparegut o només es conserven com a llinatges (Ponç, Monay, Ferrer, Arcís, Vidal...). Els noms de dona solien ésser més diversos: Maria, Margalida, Joa-

neta, per exemple, coexistien, entre d'altres amb noms que ens poden resultar tan exòtics com Brunicsenda, Barcelona, Clara, Serena, Adelaida o Benveguda. No va ser fins al segle XV i XVI que es popularitzaren noms que havien estat fins aleshores molt poc nombrosos, com Martí, Gabriel, Gaspar o Baltasar. Un nom ara tant habitual com Josep -segurament perquè era un nom jueu- no comença a generalitzar-se fins a darreries del segle XVII i començaments del segle XVIII. En el segle XIX, el nombre i freqüència dels noms era molt semblant a l'actual, i s'ha mantingut fins als nostres dies, en què només se n'ha de destacar

un grupo de profesionales a su servicio



VIAJES acromar TOURS S.A.

BAL.-082



IATA
AGENTE AUTORIZADO
BILLETEAJE INTERNACIONAL



Paseo Colón, 112 - B
Tels. 85 00 26 - 85 00 65 - Fax: 85 10 69
07458 - CAN PICAFORT - (MALLORCA)

RESERVA DE:

- BILLETES DE BARCO
- PASAJES DE AVION
- HOTELES
- APARTAMENTOS
- EXCURSIONES

RESERVA DE:

- VIAJES DE AVENTURA
- VIAJES ORGANIZADOS
- TARIFAS MINI
- CRUCEROS - VIAJES DE BODA
- VUELOS CHARTER NACIONAL
- CHARTER INTERNACIONAL

Descuentos a:

- RESIDENTES
- FAMILIA NUMEROSA
- 3ª EDAD
- GRUPOS
- MENORES

Agencia autorizada para la venta de billetes:



TRAVELPLAN



CLUB Vacaciones

MUNDICOLOR

air europa



IBERIA



Hapag-Lloyd Flug



TRANSMEDITERRANEA



OOTOUR



Lufthansa



Condor



IBERORJET

Spanair



SU AGENCIA DE VIAJES

Curiositats

l'aparició dalguns de nous, però poc nombrosos, que són conseqüència de canvis de preferències i gustos dels pares i mares i de la immigració. Curiosament, l'aparició de noms nous és molt freqüent en els de dona que en els d'home. Com a exemple, podem esmentar Vanessa, Victòria, Laura, Cristina o Teresa, per als de dona o Cristian per als d'home.

Ací oferim la relació dels noms d'home i de dona més freqüents a la Vila, amb una freqüència de 4 o més per evidents raons d'espai no s'ofereixen tots-. En el cas dels noms compostos (Maria Magdalena, Pere Joan) s'ha considerat, com és la pràctica usual, que no són noms diferents sinó una addició d'un segon nom al primer, i s'ha sumat al total del nom (per exemple, les Joanes Maries s'han inclòs dins les Joanes). Tanmateix, si una d'aqueixes combinacions és molt nombrosa (com Maria Magdalena) s'indica quin és el seu nombre baix del total general. S'ha d'advertir que els noms es presenten en la seva forma completa i no en en el diminutiu, maldament aquesta darrera sia la forma més corrent (és a dir, Antoni enlloc de Toni, Bartomeu en comptes de Tomeu, Sebastià per Tià, Gabriel per Biel, Cristòfol per Tòfol...).

Només mirant molt per damunt aqueixa relació de noms, s'aprecia clarament que els noms de la Vila són, poc més o manco, els existents habitualment arreu de Mallorca. Així mateix, s'han de destacar l'existència de noms,

sobretot de dona, que són molt freqüents o característics en relació a altres pobles: Margalida que és el nom de la santa que dóna nom al poble-, Bàrbara, Maciana, Regina o Valentina. També s'ha de fer esment que la suma dels cinc noms d'home

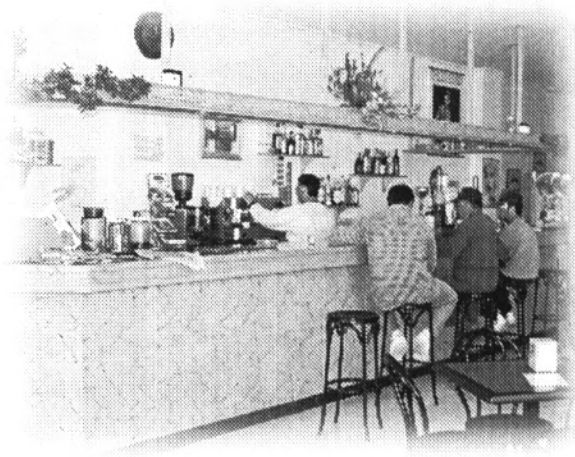
més freqüents (Joan, Antoni, Miquel, Josep i Pere) i dels seus compostos fan el 50% del total de noms d'home i que la suma dels cinc noms de dona més nombrosos (Maria, Margalida, Catalina, Antònia i Joana) i dels seus compostos (Maria Antònia, Joana Aina, etc) fan el 68 % del total.

Dit això, ja vos pertoca a vosaltres fer les vostres observacions. ▀

Antoni Mas

Nom	Total	%
Joan	214	14,2
Joan Antoni	7	0,5
Joan (resta)	207	13,7
Antoni	168	11,1
Miquel	153	10,1
Josep	136	9,0
Josep Antoni	10	0,7
Josep (resta)	126	8,3
Pere	80	5,3
Pere Joan	13	0,9
Pere (resta)	67	4,4
Jaume	77	5,1
Francesc	68	4,5
Gabriel	63	4,2
Bartomeu	56	3,7
Mateu	52	3,4
Sebastià	44	2,9
Rafel	42	2,8
Guillem	38	2,5
Bernat	29	1,9
Martí	27	1,8
Andreu	22	1,5
Llorenç	18	1,2
Simó	13	0,9
Cristòfol	11	0,7
Baltasar	9	0,6
Nicolau	7	0,5
Jeroni	7	0,5
Vicenç	6	0,4
Pau	6	0,4
Jordi	6	0,4
Damià	6	0,4
Xavier	5	0,3
Domingo	5	0,3
Salvador	4	0,3
Ramon	4	0,3
Manuel	4	0,3
Macià	4	0,3
Total	1375	91,1
Total homes	1510	100,0

Nom	Total	%
Maria	368	23,0
Maria Antònia	24	1,5
M ^a Magdalena	105	6,6
M ^a dels Dolors	5	0,3
Maria (resta)	234	14,6
Margalida	220	13,8
Catalina	195	12,2
Antònia	168	10,5
Joana	143	8,9
Joana Aina	24	1,5
Joana Maria	43	2,7
Joana (resta)	76	4,8
Francisca	123	7,7
Bàrbara	65	4,1
Isabel	30	1,9
Martina	22	1,4
Aina	18	1,1
Àngela	17	1,1
Apol·lònia	15	0,9
Àgueda	11	0,7
Maciana	9	0,6
Rosa	9	0,6
Rafela	7	0,4
Pedrona	7	0,4
Teresa	7	0,4
Cristina	5	0,3
Valentina	5	0,3
Regina	5	0,3
Miquela	4	0,3
Laura	4	0,3
Total	1457	91,1
Total dones	1599	100,0



Baguettes - Berenars - Menú Diari

C/. Eng. Felicià Fuster, 15 - Santa Margalida

PASTOR
CONSTRUCCIONES
Y PREFABRICADOS
MARMOLES Y GRANITOS

C/. Es Clavet, 10
07450 Sta. Margarita. Mallorca.
Tels. 52 31 31 - 52 38 38
Fax. 52 37 95

**S U P E R
S'ABEURADOR**

*POLLASTRE A L'AST
HAMBURGUESES
PINXOS
BISTECS REBOSSATS*

SERVICI A DOMICILI
ENCÀRRECS AL TF.:

85 60 04

Plaça S'Abeurador
SANTA MARGALIDA

Joan Josep Paredes Barquero

EN Juanjo és un jove esportista margalidà que juga a basquet i, per les referències que tenim, sabem que juga bé. Té 16 anys, estudia 1er de batxiller de Ciències Socials a l'Institut de Santa Margalida, fa 1'99 metres, quasi dos, d'alçada i juga de pivot amb un equip alcudienc.

-Quin temps fa que jugues a basquet?

-Ara fa quatre anys, vaig començar d'infantil de segon any i ara som juvenil de primer.

-Amb quin equip jugues?

-Amb un equip que es diu Piero Rossi, patrocinat per una pizzeria del Port d'Alcúdia. Ara ha acabat la lliga i hem quedat primers de la nostra categoria i la setmana que ve anam a Eivissa a jugar el campionat de Balears, contra menorquins i eivissencs i si quedam primers juguerem el campionat d'Espanya.

-I quines possibilitats tens?

-Molt bones, potser quedem primers com l'any passat que també hi quedàrem, aleshores jugaríem aquí a Alcúdia una fase de sector del campionat d'Espanya i si passam a semifinals anirem a jugar a Canàries.

-Jugant de pivot, quin és el teu promedi de punts?

-De devers 14 punts per partit, però la missió bàsica és la d'agafar rebots, intimidar un poc...

-Has estat seleccionat per qualche prova o cosa així?

-Sí, quan era cadet de primer

any, vaig anar a la preselecció de la selecció Balear, però ho tenia molt malament pels desplaçaments a Ciutat i ho vaig deixar anar. Enguany he fet un torneig de Nadal amb la selecció Balear i jugarem contra el Barça i contra el Madrid i varem quedar els segons.

-Quines són les teves aspiracions, que esperes fer en el basquet?

-Com a molt, ja em conformaria jugar amb l'equip d'Inca a la lliga EBA, enguany l'equip de segona d'Alcúdia és quasi segur que pujarà a la lliga EBA i si puja potser hi puguí jugar, perquè enguany he entrenat amb ells i m'han agafat per fer uns minuts a qualche partit.

-I el tema dels basquet, com ho veus a Santa Margalida?

-Aquí molt malament, l'única sortida és jugar a futbol, sinó no saps que has de fer, jo vaig tenir la sort que hem veiés un entrenador d'Alcúdia i han vingut a cercar-me i m'acompanyen als entrenaments, sinó potser encara jugaria a futbol.

En en Juanjo que segurament té condicions per triuflar, no sols a Mallorca sinó fora de Mallorca, li desitjam molt d'èxit i molta sort per poder arribar tan amunt com ell desitja.■



Tres minutets amb tú

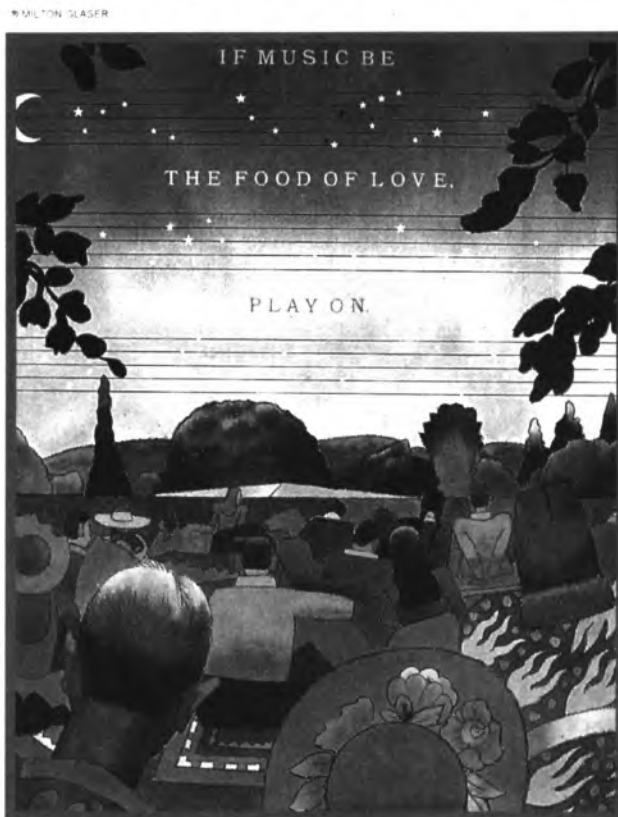
LA música sona dins la sala i tothom balla. Ja fa hores que la festa ha començat i es confonen les converses, els comentaris, els somriures, els crits d'alegria... l'alcohol corre per damunt el taulell i per dins la sang de la majoria de la gent. Vessa dels tassons cap a les mans que els aguanten i cau per damunt la roba o pel terra, deixant una sensació humida, un poc desagradable però especial.

La música sona i, com en tots aquests llocs tancats, es respira fum, suor, perfums, esperit... els vidres de les finestres que donen al carrer ja estan entelats i s'hi pot escriure o dibuixar qualsevol missatge amb la punta dels dits.

La música sona i nosaltres també ballam, cantam les cançons i parlam amb la gent que ens envolta. Tothom balla sol i cadascú segueix a la seva manera el ritme de la música.

Acaba la cançó i en comença una altra. Les nostres mirades es troben enmig de la bullícia i t'acostes cap a mi. Ha començat una d'aquelles cançons que jo he esperat tota la nit, i que fa tants d'anys que ens encaixa cada cop que la sentim com a dues peces inseparables d'un engranatge molt complex.

Des del moment en què has



começat a mirar-me fins l'instant en què els nostres cossos entren en contacte passen uns pocs segons, però estan tan plens d'indecisió que arriben a fer-se eterns. No sé si vendràs a agafar-me per la cintura, no sé si hauria de ballar amb tu, no sé perquè véns, ni sé si endevines els meus pensaments... només sé que vull que t'acostis, que m'estrenyis ben fort contra el teu pit i que t'aboguis a mi fins que els teus llavis quedin a menys d'un milímetre del meu coll. Un desig incontenible capaç d'arrossegat els meus actes fins al límit dels meus principis, i fer-los vessar tots junts fins a caure per terra com l'alcohol dels tassons en una nit com aquesta.

Primer m'agafes les mans pels

canells. Poc a poc les feim relliscar, i els nostres dits s'entrecruen i es fan un nus fins que agafen la postura correcta amb una giravolta que fa acaronar els nostres palmells. M'estires i m'acostes cap a tu. Els nostres cossos topen l'un amb l'altre i a mesura que avança la cançó s'ajunten de cada vegada més. Els batecs dels nostres cors es confonen fins que arriben a agafar el mateix ritme: el ritme de la música, el ritme del nostre ball.

Passen els segons i a mesura que transcorren et sento més a prop? Els teus llavis i el meu coll juguen a tocar-se sense que l'altre s'adoni de la intenció. La sensació ens fa tremolar i no ens atrevim a pronunciar cap paraula. Jo simplement gaudesc del frec del teu alè sobre la meua pell, de la teua galta contra la meua en una superposició de carn i de calor. Els peus juguen a encalçar-se, però amb la condició que mai no es poden arribar a agafar. Sempre l'un darrere l'altre han de canviar de sentit al mateix temps, com si rebéssim l'ajuda de la força d'una bufada de vent.

Passen els minuts i tremolam de cada vegada més. La gent encara balla, crida i riu al nostre costat, però ha passat a formar part d'un renou de fons que quasi no percebem. La música sona

Un moment de calma

i, en certa manera, tampoc ja no la sentim. És difícil explicar com pot adquirir un paper secundari una de les peces més importants de tot un trencaclosques. Sense aquestes notes no ballariem junts, però ara ja ha arribat el punt en què pesen molt més les teves mans sobre mi, la poca distància entre tu i jo, tots els dubtes que em vénen al cap i no deixen de turmentar-me... Seguim el ritme de la música per inèrcia, però no per això deixam de gaudir-ne. La sensació durarà fins al darrer segon de la cançó, fins al teu darrer alè sobre el meu coll.

A vegades ens miram als ulls, però es tracta d'una llambregada extremadament ràpida. De seguida retirem el contacte visual

perquè sabem que a una distància tan curta una mirada pot dir massa coses, i això ens fa por. Ens fa tanta por com totes aquelles paraules que voldríem dir i no deim sense saber exactament quin és el motiu. Potser tenim por de fer-nos mal, potser no és el moment de rompre la màgia d'uns minuts de contacte, potser només som dos covards sense coratge per donar qualsevol passa que no sigui la d'un ball.

També tenim por de la fredor de les mirades envejoses de l'altra gent. No volem que ningú torbi les nostre pupil·les l'una dins l'altra perquè no puguin llegir-hi les insòlites converses dels ulls. Així, el nostre contacte es tenyeix d'una estranya pinzellada de misteri que em confon i em xucla com

un engolidor, sense donar-me opció a escapar. Em deixo dur remolí endins talment els meus peus rere els teus en el nostre ball.

La cançó acaba i jo ballaria amb tu tota la nit. Minuts i més minuts, cançons i més cançons... Encara no ens hem acabat de separar i ja enyoro els minuts passats. Poc a poc desapareix l'encís i tornam a percebre els crits, les rialles, una altra cançó... La gent balla, hi ha molt de fum i els vidres de les finestres estan més entelats. El fred sobtat sobre el meu coll fa que encara t'enyori més, però tanmateix serà una dolça enyorança perquè jo sé que més tard tornaràs a ballar amb mi. ▀

Ramon Farríols

Restaurant ARCO IRIS

Regina

**MENJAR TÍPIC MALLORQUÍ
SOPARS DE GERMANOR
ARROS BRUT, PORCELLA,
CARAGOLS, CONILL TORRAT,...**

Ctra. Muro-Ca'n Picafort, Km. 8'100

Tel. 53 70 27



VIDRES CA'N PICAFORT



TODO TIPO DE ACRISTALAMIENTOS

**BISELADOS
ENVARILLADAS
EMPLOMADAS
CRISTAL CAMARA**

**ESPEJOS
GRABADOS
TALLADOS
CRISTAL SEGURIDAD**

Tif : 85 25 39

Ctra. Arta-Alcudia nº 6 · 07458 - Ca'n Picafort



HERRERIA Y CARPINTERIA DE ALUMINIO CALAFAT-TAULER, S.C.

Ctra. Ca'n Picafort, S/N. - Tel. 52 36 57 - 07450 SANTA MARGALIDA

Sense títol

QUÈ bé que s'està! Tot calent, amb tranquil·litat perquè sé que estic en un lloc on se m'estima, on tot és amor i pau i per això he de donar les gràcies als qui em varen fer, (fer? "fer" és una paraula desagradable, millor dir: "donar vida". Sí, és molt millor).

Tot és suau, tou, agradable... se sent un renou tranquil, monòton: (tutú, tutú, tutú...) què serà? Bé, tant me fa, no em molesta.

Sé que en qualque moment hauré de sortir d'aquí, ja que no hi cabré, però, mentrestant hauré d'aprofitar aquesta calma, aquesta quietud. Ah, ah! Tinc son, però no vull dormir, vull continuar observant tot el que m'envolta: tot és de color... quin color és? Jo no conec els colors, els colors són una característica d'allà fora. Bé, puc dir que és del mateix color que jo, però potser un poc més fosc. A veure, em posaré al costat, sí som del mateix color! i això? Què és això que em surt d'aquí al davant de ben en mig del meu cos? I d'on surt? No ho sé, sembla un tub, també és molt tou i... oh quina sorpresa! Per dintre hi ha qualque cosa. A, veure, sí, és un líquid! Perquè entra líquid dins mi? I d'on surt? No ho sé, sembla que vengui d'això tan suau que m'envolta, però no m'agrada. amb aquest tub no em puc moure tant com m'agradaria. Puc anar cap a un costat, cap a l'altre, cap enrera, però no puc cap envant.

I si me'l trec? No, no puc. Està massa fort i, a més a més, em faig mal. Bé tant se me'n dona, tampoc estic tan malament. Em jauré d'esquena i tot sol.lucionat (esquena? Què és? Tinc esquena?).

Quant de temps hauré d'estar aquí dintre? Ja començ a cansar-me, no puc fer res, tota l'estona igual: un petit moviment ara, un altre després; però sempre estic en el mateix lloc. Això és molt avorrit, i encara em queden set o vuit mesos, o així ho pens.

I si moc això, què em surt? Oh, oh, crec que no ha estat bona idea, m'he sentit igual que un globus (un globus? I què és un globus?).

Què hi haurà allà fora? Supòs que hi haurà llum, sí, esper que sigui així, perquè estar a les fosques no m'agrada gens.

Ei!! Què passa ara? Tot es mou, i... i jo també! Què diver·tit! Amunt, avall, amunt avall. Ei! No t'aturis, ara que comen·çava la diversió... seré optimista (optimista: paraula nova). Quan surti d'aquí veuré una llum i colors, finalment podré veure els colors i... música, sí música! (o crec que es diu així). A vegades en sent un poc, molt poquet perquè això que m'en·volta és massa gruixat, per poder sentir-la bé. Però és una cosa que sé que m'agrada molt.

Què és això que s'apropa? És

molt prim i llarg, molt fred. Em fa por... i cada vegada és més aprop. Sembla que té punta. Ja el tinc a la vora, és dur i... ah m'ha fet mal! Què és? M'ha tocat i he sentit una punyida molt forta. No m'agrada. Què passa? Perquè? Perquè em passa això? Jo vull seguir aquí, amb els meus petits moviments, aquí entre aquesta escalfor... s'està tan bé...

M'estic adormint, què passa? Quasi no em puc bellugar. Per favor, que qualcú em digui que està passant. Ja quasi no hi veig, on és el tub? Vull veure'l, vull veure tot el que hi ha al meu voltant. Vull poder créixer i sortir d'aquí i poder-te veure, sí, a la fi. Poder-te veure i que m'abra·cis. No ho fassis, no deixis que me'n vagi, agafe'm ben fort, no em queixaré, ja ho veuràs i si he d'estar més temps aquí din·tre hi estaré, però no em deixis. No sé que em passa, qualque cosa molt greu perquè ja no em puc moure. No! Els ulls (en tinc d'ulls?) ja es tanquen. Perquè m'està passant això? Jo només volia sortir i estar amb tú, si, amb tú, però ja no hi estaré. El meu cap, on és? En tenia de cap? Però que m'ocorre, ja quasi no em sento, on som? Que em passa?

Perquè, perquè en fas això? Si jo només vull dir-te... un mo·ment, sí, atura't un moment i pensa-ho, encara hi ets a temps. I l'altre? Sí, l'altre, eren dos quan va començar tot, però ara estàs tota sola. No, no ploris, no

vull que estiguis trista. No sé perquè ho has fet, però si d'aquesta manera has de ser més feliç... som teu. Sí, deixa'm somiar un poc, com si això no hagués passat, deixa'm somiar que el temps pasará i que arribaré a trobar-me en els teus braços. El somni que no ha pogut començar ja s'acaba. No sé on

vaig, però ara sé que és massa tard i si has decidit aturar-ho tot, no pots. Tot acaba, és com un adéu ("adéu" ara ja sé que vol dir aquesta paraula) un adéu entre tú i jo, un adéu dins la mateixa sang, un adéu dins el mateix cos.

Ja sé que em passa i tremolo

de pensar-ho, però no plor, no, no ho he de fer, ja que si tú ets feliç... jo també ho som. El que m'està succeïnt succeeix a tot-hom tard o d'hora (en el meu cas masa prest). Em mor, però encara em queden uns segons, i saps que faré? Els aprofitaré per dir-te "t'estim". Res més.■

Lluna Blava

RACÓ LITERARI

L'hora de llegir

ESTIU DE FOC

de Miquel López Crespí.

EDICIONS Columna de Barcelona publica "Estiu de foc", de Miguel López Crespí, la novel·la de la guerra civil a Mallorca.

L'escriptor de Sa Pobla, Miguel López Crespí guanyà recentment la tercera edició de l'important premi de novel·la Valldaura 1997 amb l'obra "Estiu de foc" que ara -gener de 1998- acaba de publicar Columna Edicions de Barcelona.

Estiu de foc és una novel·la ambientada a Mallorca durant la Guerra Civil. L'autor, que ha estudiat acuradament el desembarcament de Bayo a Manacor, la conquesta d'Eivissa i Formentera per les tropes republicanes, el món obrer dels anys vint i trenta reviu, en la història publicada a Barcelona, les esperances dels voluntaris que fa més de seixanta anys intentaren alliberar les Illes del feixisme. Relat històric, dens, escrit magistralment per l'autor de Sa Pobla, Estiu de foc recrea les vivències d'un grup d'infermeres catalanes que participaren en el desembarcament republicà d'agost de

1936 a Manacor.

El novel·lista català Isidre Grau va destacar, en l'acte de presentació del veredict del jurat, "la qualitat de l'obra de Miguel López Crespí".

Els esdeveniments de la Guerra Civil han deixat una empremta molt profunda en la temàtica dels nostres millors escriptors: Mercè Rodoreda, Xavier Benguerel, Salvador Espriu, Miguel Ferrà i Martorell, Pere Quart, Miguel López Crespí, Llorenç Capellà, Gabriel Janer Manila, Antoni Serra, Antònia Vicens...

Indubtablement, els esdeveniments de la Guerra Civil han deixat una empremta molt profunda en la temàtica dels nostres millors escriptors. Des de 1939 ençà, la guerra, la revolució social de 1936, l'exili, han tengut una influència cabdal en la novel·lística catalana contemporània. De manera directa o indirecta, aquesta influència s'implanta de ple en la poesia de Carner, de Riba, de Pere Quart, de Bartra, d'Espriu. La lluita antifeixista, la desfeta popular de 1939, serveixen per a bastir nombroses novel·les de Puig i Ferrer, de Miquel de Llor, d'Oller i Rabassa, de C. A. Jordana, Marcé Ro-

doreda, Pedroló o Blai Bonet. "Estiu de foc", de Miquel López Crespí s'inscriu doncs, en aquesta llarga tradició de la novel·lística catalana. Una tradició que compta amb obres mestres com "Els fugitius", de Xavier Benguerel; "Tots tres surten per l'Ozama", de Vicenç Riera Llorca; "No passaran" i "El misteri del Cant Z-506 de Miquel Ferrà Martorell; Contes de la guerra i l'exil", de Pere Calders i a la qual pertanyen igualment bona part dels llibres de Gonçal Castelló. També Antoni Serra, Gabriel Janer Manila, Llorenç Capellà i molts altres autors, tant de les Illes com de la resta dels Països Catalans, han basat la seva inspiració en els tràgics esdeveniments de la lluita antifeixista.

La guerra, amb les seves esperances, amb els seus odis és, sens dubte, un dels més importants filons literaris que treballa Miquel López Crespí. "Estiu de foc" forma part d'una trilogia de la Guerra Civil a Mallorca que, quan sigui editada, serà formada per les novel·les "18 de Juliol", "Dones en guerra" i aquesta novel·la, "Estiu de foc", que acaba d'editar Columna Edicions, de Barcelona.■

Miquel Ferrà i Martorell
Escriptor



AUNTAMENT DE
SANTA
MARGALIDA

TELÈFONS D'INTERES

URGÈNCIES POLICIA LOCAL	85 19 09
URGÈNCIES BOMBERS	085
URGÈNCIES GUARDIA CIVIL	062
URGÈNCIES MÈDIQUES (UVI MÒBIL)	061
P.A.C. MURO	52 81 88
AMBULATORI INCA	50 28 50
HOSPITAL MANACOR	84 30 34
SON DURETA	17 50 00
AJUNTAMENT	52 30 30 - 52 30 50 - 52 31 08 52 30 33 - 85 61 16 - 85 61 17 FAX: 52 37 77
JUTJAT DE PAU	52 30 01
TAXI CAN PICAFORT	85 07 23
GUARDIA CIVIL STA. MARGALIDA	52 30 22
SERVEIS FUNERÀRIA	52 32 81
AVERIES G.E.S.A.	50 07 00
INSTITUT STA. MARGALIDA	85 60 00
COL·LEGI ELEONOR BOSCH	52 34 31
ESCOLA VELLA	52 32 94
PARRÒQUIA	52 31 19
APOTECARIA STA. MARGALIDA	52 34 89

TALLER MECANICO
MIGUEL SALVA REUS



La vida con el Galaxy



C/. Miquel Ordinas, 20 - 07450 Santa Margalida
Tel. 52 32 75 - Tel. mòvil 908 43 66 58



Kubota

TRACTORES

CONCESSIONARI OFICIAL

AUTOS SANT JOAN, C.B.

Ctra. Sant Joan - Vilafranca, s/n. - Tel. 52 60 67 - Fax 52 65 69 - 07240 SANT JOAN (Mallorca)



RESTAURANT

“S'ALQUERIA”

BATETJOS

NOCES

COMUNIONS

BANQUETS

Ctra. Santa Margalida a Ca'n Picafort, Km 2,5
Tel. 52 37 11 - Santa Margalida
